உ

சிவமயம்

திருச்சிற்றம்பலம்

திருக்கைலாய பரம்பரைத் திருவாவடுதுறை ஆதீனம்

ஸ்ரீ கச்சியப்ப முனிவர் இயற்றிய

மேலைச் சிதம்பரம் என்கிற

திருப்பேரூர்ப் புராணம்

சுருக்க வசனம்,

ஆசிரியர் வரலாறு, படங்கள், ஆராய்ச்சியுரை,

பண்டைய சரித வரலாறு முதலியவைகளுடன்

கோயமுத்தூர் தேவஸ்தான சபையார் அன்புடன் அனுமதித்தபடி

ஷை சபைத் தலைவர், சைவத் திருவாளர், வழக்கறிஞர்

C. K. சுப்பிரமணிய முதலியார், B. A., F. M. U. அவர்கள்

உதவிகொண்டு, திருத்தி

பேரூர் தேவஸ்தான டிரஸ்டிகள்

பெ. இராமசாமி கவுண்டர், நா. வேலப்ப கவுண்டர்

இவர்களால்

சென்னை:

சாது அச்சுக்கூடத்தில்

பதிக்கப்பெற்றது.

சுக்கில ஆண்டு பங்குனித் திங்கள் உத்திரநாள்

1930

12.2.31

MADRAS-1

சிவமயம்

பதிப்பாளர் முன்னுரை

திருப்பேரூர் என்கின்ற இத்திருத்தலத்தின் புராணத்தைப் பேரூர் தேவஸ்தானத்தார் இன்றைக்குச் சுமார் 45 ஆண்டுகளின் முன் தாருண ஆண்டில் அச்சிட்டு வெளியிட்டார்கள். பிரதிகள் முழுதும் செலவாய் விட்டன. தேவஸ்தானத்தின் உபயோகத் திற்கு வைக்கப் பெற்ற சில பிரதிகளே மிகுந்தன. அநேக அன்பர் கள் பிரதிகள் வேண்டிக் கேட்கவும் கொடுக்க முடியாதிருக்கிறது. அதனால் இதனைத் திருத்தி இரண்டாம் பதிப்பு அச்சிட எண்ணி இவ்வாண்டு தேவஸ்தான வரவு செலவுத் திட்டத்தில் புராணம் இரண்டாம் பதிப்பு அச்சிடப் பணம் அனுமதிக்குமாறு கேட்டபடி கோயமுத்தூர் வட்டம் தேவஸ்தான சபையார் மிக அன்புடன் அனுமதித்தார்கள். அச்சபைத் தலைவரும் கோயமுத்தூர் வழக் கறிஞரும் சென்னைச் சர்வகலா சங்கத்தின் அங்கத்தினரும், சைவத் திருவாளருமான தமிழ் வித்துவான் C. K. சுப்பிரமணிய முதலியார், B. A. அவர்கள் இதனை அச்சிட்டு வெளியிடுவதில் எங்களுக்குச் செய்த பேருதவி என்றும் மறக்கக் கூடியதல்ல. சபையிலிருந்து பணம் அனுமதித்த தல்லாமல் சென்னையில் இதனை அச்சிடச் சகல உதவியும் செய்துள்ளார்கள். தமது ஆசாரிய புத்திரராகிய வித்வான் உயர்திரு - ந. சிவப்பிரகாச தேசிகரைக் கொண்டு பழய பிரதியை வசனத்துடன் செப்பனிட்டு அச்சுச் சோதனை புரிந்து விரைவில் பதிக்கச் செய்தனர். தமது அரிய நண்பராகிய கோவை - திரு. வழக்கறிஞரும் சரித ஆராய்ச்சி வல்லவருமாகிய C. M. இராமச்சந்திர செட்டியார், B. A., B. L. அவர்களைக்கொண்டு கொங்கு நாட்டின் பண்டைச் சரிதமும் பேரூர்ப் பண்டைச் சரிதமும் கூடிய வரலாறுகளை எழுதச் செய்து இப்பதிப் பின் இறுதியில் பண்டைச் சரித வரலாறு எனச் சேர்க்கச்செய்தனர். தமது அரிய தமிழ்நூல் சைவநூல் ஆராய்ச்சியின் பயனும் பேரூ ரிடத்தே வைத்த பேரன்பின் பயனுமாக ஒரு முன்னுரை எழுதி உபகரித்ததுமன்றி அருஞ்சொற் பொருட் குறிப்புகளும் எழுதி உபகரித்தனர். தமது நண்பராகிய சென்னை அரசாங்கச் சாசன ஆராய்ச்சிச் சாலையைச் சார்ந்த ஸ்ரீ P. V. ஜெகதீச ஐயர் அவர்கள் அன்பான அனுமதிப்படி பேரூர்ப் படங்கள் பல பெற்று இதிற் சேர்க்க உதவினர். எல்லாவற்றினும் மேலாய்த் தமது ஆப்தராகிய

சாது அச்சுச்சாலை அதிபர் திரு. வி. உலகநாத முதலியார் அவர்களாது அன்புதவி கொண்டு இதனை மிக விரைவில் மிக அழகாக அச்சியற்றி இந்த ஆண்டு பங்குனித் திங்கள் இந்த உத்திர நன்னாளிலேயே வெளியிடும்படி உதவி புரிந்தனர். இந்த நன்மக்களுக்கும் இன்னும் இப்பதிப்பினை வெளியிட மனத்தாலும் வாக்காலும் செய்கையாலும் பலவிதத்திலும் உதவி புரிந்த எல்லா அன்பர்களுக்கும் எங்கள் மனமார்ந்த நன்றியறிதலான வந்தனஞ் செலுத்துகின்றோம். திருவாளர் முதலியார் அவர்களுடைய தந்தையும் தேவஸ்தான கமிட்டித் தலைவரும் வழக்கறிஞரும் ஆயிருந்த மகா வித்வான் - கந்தசாமி முதலியார் அவர்கள் இந்தப் புராணத்தின் முதற்பதிப்பைப் பேரூர் தேவஸ்தானத்தாரால் அச்சிடத் தூண்டுவித்து ஏட்டுப் பிரதிகளை மதுரை-இ. இராமசாமிப் பிள்ளை என்று வழங்குகிற ஞானசம்பந்தப் பிள்ளை அவர்களைக் கொண்டு பரிசோதிப்பித்துச் சுருக்க வசனமும் எழுதுவித்து அச்சியற்றினர். அதன் பின் 45 ஆண்டுகளின் பின் அவர் போலவே எல்லா வகைகளிலும் தலைசிறந்து விளங்கும் அவர் மகனாராகிய திருவாளர் - முதலியாரவர்களும் இப்புராணம் இரண்டாம் பதிப்பு அச்சியற்றி உதவினர். இவ்விரு பெருமக்களும் கூடித் தம் வாழ்நாளில் சற்றேறக்குறைய ஒரு நூற்றாண்டு காலம் பேரூர் ஸ்ரீபட்டீசருக்குப் பெரும்பணி செய்துள்ள பெருமை சைவ உலகம் போற்றத் தகுந்தது. இவருக்கு எல்லா நலன்களையும் அருளுமாறு பட்டிப் பெருமானது பொன்னார்ந்த திருவடிகளைப் போற்றுகின்றோம். இப்பதிப்பிற்குப் பணச் செலவு அதிகமாக ஆயிருந்த போதிலும் எல்லாரும் வாங்கி வாசித்து இவ்வரிய புராணப் பயனை அடையும்படி அடக்க விலையாக ரூபா 2 மட்டும் விலை நியமித்திருக்கிறோம்.

இவ்வரிய பெரும் பணியில் எங்களைச சம்பந்தம் பெறும்படி சேர்த்து இதனை எளியேங்களைக் கொண்டு முற்றுவித்த ஸ்ரீ பச்சை நாயகி அம்மையார் பங்குடையாராகிய திருவான் பட்டியுடையார் பெருங் கருணையைப் போற்றி வணங்குகின்றோம்.

கோயிற் காரியாலயம் : திருப்பேரூர் சுக்கில ஆண்டு பங்குனித் திங்கள் ௨௧-ம்நாள் 11—4—1930 **பங்குனி உத்திரத் திருவிழா**	**தென்னமநல்லூர்** **பே. இராமசாமிக் கவுண்டர்,** **எட்டிமடை-நா. வேலப்ப கவுண்டர்,** *தர்மகர்த்தாக்கள்.*

S. பவானி லாலா, *மானேஜர்.*

பதிப்பாசிரியர் முன்னுரை

[C. K. சுப்பிரமணிய முதலியார், B. A., F. M. U.
அவர்கள் எழுதியது]

திருப்பேரூர்ப் புராணத்தின் இரண்டாம் பதிப்பாகிய இதற்கு ஒரு முன்னுரை எழுதித் தர வேண்டுமென்று அந்த ஆலயத் தரும கர்த்தர்கள் என்னைப் பணித்தனர். இவ்வரிய நூலுக்கு முன்னுரை எழுதப் போதிய தகுதி என்னிடம் இல்லை என்பதுணர்ந்தேனாயி னும் அறத்தலைவர்கள் பணித்த அப்பணியை மறுத்தற்கஞ்சிய அச்சத்தாலும் திருப்பேரூரிலே நல்லூழ் வசத்தாற் பன்னாட்பழகிப் பயின்றவைகளைக் கூறிமகிழ வேண்டுமென்ற ஆசையாலும் இதனை எழுதத் துணிந்தேன்.

திரு-பேரூர்-புராணம் என்னும் மூன்று சொற்கள் சேர்ந்த **திருப்பேரூர்ப் புராணம்** என்னும் சொற்றொடர் இந்நூலுக்குப் பெயரா யிற்று.

திருப்பேரூர்ப் புராணப் பேயர் விளக்கம்

திரு என்பதற்குக் கண்டாரால் விரும்பப் படும் தன்மை நோக்கம்; அதாவது அழகு என்று பொருள் கண்டார் பேராசிரியர். அதாவது யாவ னொருவன் யாதொரு பொருளைக் கண்டானோ அக் கண்டவற்கு அப்பொருள்மேற் சென்ற விருப்பத் தோடே கூடிய அழகு. **பேரூர்** என்பது பெரிய ஊர் எனப் பொருள்பெற்று உருவாலும் வளத்தாலும் பயனாலும் பெரியஊராகிய காரணத்தால் அப்பேர்பெற்ற சிவத் தலத்திற்குக் காரணப் பெய ராயிற்று. **புராணம்** என்பது பழஞ்சரிதையாம். ஆகவே அழகிய பேரூர்த் தலத்தின் பழஞ்சரிதைகளின் தொகுதி என்பது திருப் பேரூர்ப் புராணம் என்ற பெயரின் பொருளாயிற்று.

பேரூர் என்னுந் தலம் என்னென்ன காரணங்களால் அப் பெயர் பெற்றதென்பதையும், அது இவ்வுலக நிலையிலும் ஆன்ம நிலையாகிய அவ்வுலக நிலையிலும் பயன் தரும் வகையிலே எவ்வாறு அழகுடையதாகிக் கண்டவரால் விரும்பப்படுவதாயிற்று என்பதை யும் விளக்கும் பொருட்டு உள்ள பற்பல பழஞ்சரிதைகளை இந்நூல்

தன்னகத்துட் கொண்டு விளங்குகின்றதென்றும் என்ற உண்மை இப்பெயராலேயே தெரியக்கிடப்பதைக் காணலாம்.

வேகமாய், ஓடுகின்ற, அல்லது பறக்கின்ற, அல்லது நீந்துகின்ற ஊர்திகளையும், நவீன வழிகளும் கண்கவரும் மின்சார விளக்கு களும் பல நிலை மாடங்களும் போக போக்கியங்களும் கொண்டு விளங்கும் தற்காலப் புதுநகரங்களின் அழகையும், புதிய அனுபவங் களையும்,கண்ணாரக்கண்டு எண்ணாரநுகரும் இக்காலத்து மாக்களுக்கு இப்பேரூரினைக் கண்டால் அழகாயிருக்குமா? இதன் பழங் கூறை யுடைச் சிற்றில்களையும்,இடிந்த பழங்கட்டடங்களையும்,தார் பூசி மெரு கிடப் பெறாத புழுதி நிறைந்த தெருக்களையும், படிகட்டப்பெறாத நீர் பெருகும் ஆறு குளங்களையும், இவற்றில் நாகரிக மனிதர்களால் அசுத் தப் படுத்தப்பட்ட கரைகளையும்,மனிதன் கைபடாது தன்வளப்பமே மிக்குத் தடையின்றி நாற்புறமும் மனம்போல் வளரும் காட்டுக் கொடி செடி மரங்களையும், கண்டால் இந்நாண்மக்களுக்கு அழகா யிராதுதான்! ஆனால் நாகரிக மென்றி பேராற் செய்யப்படும் கோ ரங்களை நீக்கி ஆண்டவனுடைய இயற்கை யமைப்புக்களையும் ஆடம் பர மற்ற அமைதியான சுத்த உண்மை வாழ்க்கைப் பொருள்களையும் அழகாகக் காணுதற்கு வேறு உண்மைக் கண்தான் வேண்டும். நமது புதிய நாட் பொய்க்கண்கள் பேரருளின் திருநிறைந்த அழகுகளைக் கண்டு களிக்கும்படி பழம் பண்பைப் பெற்றிடுக.

பேரூர் என்பது பெரிய ஊர் எனப் பொருள்படும் என மேலே கூறினோம். ஆனால் இந்நாளில் அது ஒரு சிற்றூராகக் காணப்படுவ தன்றிப் பெரிய ஊராக இல்லையே என்றால், ஆம், அது சரியே. நாம் காணும் ஊர் இது. ஆனால் முற்கால சரிதங் காண்போர் காணும் உண்மை வேறு. பேரூரானது பண்டைக்காலத்தே ஒரு பெரிய சிறந்த நகரமாகத்தா னிருந்தது. ஊர் என்பது நகரம். ஓரூரிலே குடி கள் மிக நெருங்கி இனி மேலும் குடியேற வசதியற்றுப் போனால் அவ்வூர்ப் புறத்தில் பக்கத்துப் புதிதாக வேறு ஒரு சிறு ஊர் ஒருவ னைத் தலைமையாய்க் கொண்டு கட்டுவித்துக் குடிபுகுதல் இந்நாட்டு இயல்பு. இவ்வாறு பழம் நகரின் பக்கத்துப் புதிதாக உண்டாகும் சிறு ஊர் புத்தூர் என்று அழைக்கப்பெறும். அதுபோலவே பழைய பெரிய ஊராயிருந்தமையால் பேரூர் என்று அழைக்கப் பெற்ற பேரூரின் பக்கத்திலே குடிநெருக்கம் முதலிய காரணங்களாலே கோவன் என்ற தலைவனால் புதிதாய் அமைக்கப்பெற்றது கோவன்

புத்தூராம். இதுதான் இப்போது நாம் காணும் கோயம்புத்தூர் என்ற பெரிய நகரம்.

"அயலிடை வேறடி நெருங்கக் குடிநெருங்கி யுளதவ்வூர்" என்ற முன்னோர் வாக்கும் காண்க. நாள் செல்லச் செல்லச் "செல்வம் சகடக்கால் போல வரும்" என்றபடி உண்மையிலே பெரிய பேரூராயிருந்தது இப்போது நாம் காணும் சிற்றில் பலவுடைய சிற்றூராகவும் சிற்றூராய்ப் புத்தூராய் முளைத்த கோவன் புத்தூர் பேரூராகவும் (பெரிய ஊர்) மாறிவிட்டமை காலத்தின் வலிமை. ஆதலின் முற்காலத்துப் பேரூர் இருந்த பெரிய நகரின் நிலையிலே வைத்து இப் புராணத்திலே கூறப்படும் நகரச் சிறப்பு முதலியவற்றைப் பொய் யென்று சிலர் ஆராயாது கூறுதல் தவறு என்பது வெளிப்படை.

இனிப் புராணம் என்பது பழஞ்சரிதங்களின் தொகுதி எனக் கண்டோம். இப்போது பொதுப்படவே புராணங்கள் என்றால் பொய்யாகிய கட்டுக் கதைகள் என்று சிலர் எள்ளி உரைக்கின்றனர். அன்னோர் அவ்வாறு எல்லாவற்றையும் ஒருங்கே தள்ளிவிட முயலுதல் அறிவீனமாம். எல்லாப் புராணங்களையும் ஒரே விதமாகப் பாராட்ட இயலாது. அன்றியும் ஒரு புராணத்துள்ள எல்லா வரலாறுகளையும் ஒன்று போலவே பாராட்டலும் தவறாகும். சில புராணங்களும் ஒரு புராணத்துட் சில சரிதங்களும் உண்மைச் சரித்திர நிகழ்ச்சி பற்றி உரைக்கப்படும். வேறு சில, உவமை முதலிய அணிகளின் முகத்தால் குறித்த ஒரு நற்பொருளை விளக்குதற் பொருட்டுக் கதைகளாய் உரைக்கப்படும். இன்னும் சில, குறித்த ஒரு கற்பனையை விளக்கும் அர்த்தவாத வாக்கியங்களாகப் பொருள் செய்து கொள்ளுமாறு கதை உருவமாய் உரைக்கப்படும். மற்றும் சில, தத்துவார்த்த வாக்கியங்களாய் உரைக்கப்படும். மேலும் பல, கவிநயம்பெறவும் பொருளின் மேன்மை தெரிக்கவும் இலக்கிய நயம்பற்றிப் புனைந்துரையாக உரைக்கப்பெறும். இவ்வாறே பற்பல உரைகள் உண்டு. இவற்றின் கருத்தும் போக்கும் தாமே அறிந்தும் அல்லது புராணங்களின் பொருள்கோளையும் உள்ளீடுகளையும் உணர்ந்தும் அவற்றை நூல் நெறியிலேயும் ஆன்றோர் வழக்கிலேயும் கற்றும் கேட்டும் தெரிந்தும் பொருள் கொண்டும் பயனடைய அறியாதார் பலர் எல்லாந்தெரிந்தவர்போல அகங்கரித்து வீண் வசை பேசி அபசாரத்திற்கும் அறிவுடையார்களின் எள்ளனத்திற்குமாளாகின்றார்கள். அந்தோ! இவர்களின் மடமையும் ஆணவ

மும் பாவவலிமையும் இருந்தவாறென்னே! கடவுள் இவர்களைப் பணியிலும் நன்னெறியிலும் செல்ல அருள்வாராக. மேலே குறித்த வகைகளில் வைத்து இப்புராணசரிதங்களில் ஒருசிலவற்றைப் பார்ப்போம் :—

சுந்தரமூர்த்திகள் இக்கொங்கு நாட்டுக்கு எழுந்தருளியதும், திருப்பேரூரை அடைந்து பாடியதும் பெரிய புராணத்தாலும் பிற சரித ஆதாரங்களாலும் வலியுறுத்தப்படுகின்றன. இச்சரித உண்மையை பள்ளுப்படலம், அழகிய திருச்சிற்றம்பலப் படலம் என்ற இவைகளிற் காண்கின்றோம். ஆனால் அச்சரித உண்மையுடன் இத்தலத்தில் நடைபெற்ற விசேட வரலாறுகளும் அவற்றிற் காணலாம். அவ்வத்தலங்களில் கர்ணபரம்பரையாக வந்த வரலாறுகளைப் புராணங்களில் சேமித்து வைத்தல் நமது முன்னோர் கையாண்ட முறையாயிருந்தது. அழகிய திருச்சிற்றம்பலப் படலத்திற்கண்ட சரித உண்மைக்கு ஆதாரமாக, அப்பெயர் கொண்ட கருங்கற் கட்டடமாகிய பழங்கோயில் ஒன்று மிகக்கிலமாய் இப்போது திருப்பணி செய்யப் பெறும் நிலையில் இன்றைக்கும் விளங்குவதனைக் காணலாம். அதிற் கிடைக்கும் கல்வெட்டுகளையும் அவற்றிற்கிட்டிய பழஞ்சரித ஆதரவுகளையும் பற்றி என் நண்பர் திரு. C. M. இராமசந்திர செட்டியார் எழுதி, இதனோடு அனுபந்தமாகச் சேர்த்துள்ள சரித வரலாற்றில் விளங்கக் காண்க. இந்தக் கோயிலைத் திருப்பணியின் பொருட்டுப் பிரித்துப் பார்க்கும்போது அதன் கீழே உள்ள அடையாளங்களால் இதற்குமுன் பூர்வத்தில், இந்த இடத்தில் இது ஒரு செங்கற் கட்டடமாக இருந்ததென்றும் அதனையே பின்னிட்டு இப்போது நாம் காணும் கருங்கற் கட்டடமாகக் கட்டினரென்றும் ஊகிக்க இடமிருக்கிறது. சுமதி கதிபெறு படலம், அங்கிரன் கதிபெறு படலம் என்பவைகளிலே சுமதி என்ற பிராமணனும் அங்கிரன் என்ற வேடனும் கொலை களவு வியபிசாரம் முதலிய கொடும் பாவங்களைச் செய்து திரிந்தனரேனும் இறுதியில் திருப்பேரூர் எல்லையில் இறக்க நேர்ந்து அவர்களுடம்பு, தம்முட்பட்ட எல்லாவற்றையும் தூயதாக்கும் திருநீற்று மேட்டிலும் காஞ்சி நதியிலும் தோய்ந்த வகையாலும் பிறவாற்றாலும் நற்கதி பெற்றனர் என்ற வரலாறுகள் கேட்கப் பெறும். இவைபோன்ற கதைகளையே நவீனர்கள் சுட்டி இகழ்ந்துரைக்கின்றார்கள். ஆயின் இது தல விசேடத்தையும் தீர்த்த விசேட முதலியவற்றையும் விளக்கவந்த அர்த்தவாத சரித வாக்கியங்களாகப்

பொருள் கொள்ளுதலில் யாதொரு இழுக்குமின்றாம். ஆனால் இவற்றை உண்மை நிகழ்ச்சிகளாகவே கொள்வதற்கும் தடையில்லை. அடைந்தவர்களது தீமைகளைப் போக்கி உடலையும் உயிரையும் தூயன வாக்கும் தன்மை பேரூர்த் தலத்துக்கும் அதில் உள்ள காஞ்சிநதி முதலிய தீர்த்தங்களுக்கும் ஆங்கே எழுந்தருளிய பட்டி நாயக ராகிய மூர்த்திக்கும் உண்டு என்பது இன்றைக்கும் பற்பல உதார ணங்களால் கண்கூடாகக் காணக் கிடக்கின்றது. அதைப்பற்றி மேலே சில விவரிப்பேன்.

பேரூர்ச் சிறப்பும் சான்றுகளும்

பல தேவர்களும் பல அரசர்களும் பல முனிவர்களும் வழி பட்டு உய்தி பெற்றார்கள் என்று இப்புராணத்துள் கூறும் பிற படலங்களின் உண்மையையும் உள்ளுறையையும் ஐயப்பட எவ் வகை நியாயமுமில்லை. பற்பல தேவர் முனிவர் அரசர் முதலாயினோர் இத்தலத்தை யடைந்து வழிபட்டார்கள் என்பது இப்புராண சரிதத் தின் மூலமாக அன்றி வேறு அகச்சான்றுகளாலும் விளங்கும். இத்தலத்து மூர்த்தியின் பேராகிய பட்டி நாதர்-பட்டீசர்-என்ற பெயரே பசுவாகிய காமதேனுவி னாற் பட்டியிட்டுப் பூசிக்கப்பெற்ற வரலாற்றை விளக் கும். குழகன் குளப்புச் சுவடுற்ற படலத்திற் கூறிய அடையாளங்க ளாகிய கன்றினது காற்குளம்பின் சுவடுகள் மூன்றும் கொம்பின் சுவடு ஒன்றும் அடையாளமாகச் சுவாமி திருமேனியில் இன்றைக்கும் காண்கிறோம். சமீபத்தில் நடைபெற்ற கும்பாபிடேக காலத்தில் இவற்றை அநேக அன்பர்கள் கண்டார்கள். இன்னும், தானேதோன்றி (சுயம்பு) முளைத்தெழுந்த இவ்விறைவன் திருமேனியில் அமைந்த ஐந்தலைப்பாம்பின் படம், பாம்புப் பூணூல், திருமுடியிற் சுற்றிய சடைக்கற்றை, அதைக் கரைபோல அமைத்து நிற்பதாகிய கங்கைக்கு ஏற்ற நீர் நிலை, பிரம விட்டுணுக்கள் அன்னமும் பன்றியுமாகத் தேடிய அடையாளங்கள் என்பன வாதிய மெய்யடையாளங்களை அநேக ஆயிரம் மக்கள் நேரே கண்டு தொழுது களித்தார்கள். தென் கைலாயப் படலம், வடகைலாயப் படலம் என்பவற்றிற் கண்ட சரி தங்களுக்கு அவ்வப்பேரால் இப்போதும் நாம் காண்கின்ற தென் கைலாயம், வடகைலாயம், சக்கர தீர்த்தம், பிரம தீர்த்தம் முதலிய பழைய அடையாளங்களும் பெயர்களும் சாட்சி கூறுகின்றன. கரிகாற் சோழன் கொலைப்பழி தீர்த்த படல வரலாற்றுக்குச் சோழன் துறை என வழங்கும் நதித்துறை வெளிப்பட உணரச் சாட்சியாகும். சோழன்றுறை என்பது காஞ்சிநதியின் துறைகளில் ஒன்று. இதில்

தான் காயஸ்து மரபினர்களாகிய லாலாக்கள் மண்டபம் உள்ளது. காலவேசுவர சுவாமி உற்சவத்தில் தீர்த்தோத்சவமும் வசந்தக் காட்சியும் பிற விசேட காலங்களில் தீர்த்தமும் இந்தத் துறையில் தான் நடைபெறுகின்றன. குட்டநோய் - பிரமஹத்தி - முயலக னோய் - சித்தப்பிரமை, பைத்தியம் முதலிய பெரு நோய்களைக் காஞ்சி நதியிலும் பிரமதீர்த்தத்திலும் குளித்தும், திரு நீற்று மேட்டு வீபூதி பூசியும் சனங்கள் இன்றைக்கும் தீர்த்துக்கொள்ளக் காண்கின்றோமென்றால், குலசேகரன் குட்டநோய் தீர்த்த படலம், முசுகுந்தன் முகம் பெறு படலம், திருநீற்றுமேட்டுப் படலம் முத லியவற்றின் வரலாறுகளில் ஐயப்படவும் கூடுமோ? இச்சரித வர லாறுகளைத் தமிழ் தேர்ந்தவர்க்கேயன்றி மற்றைச் சாமானியரும் தெரிந்துகொள்ளும் பொருட்டு இப்புத்தகத்தில் வசனச் சுருக்கமாக எழுதிச் சேர்க்கப்பட்டுள்ளன. விவரங்கள் அங்கே படித்துத் தெரிந்துகொள்ள வைத்துப் படலப் பேர்களை மட்டும் மேலே குறித் தேன். பண்டைச் சரிதவரலாறும் இதனுடன் தனியாகச் சேர்க் கப் பெற்றுள்ளதின் காரணம், இத்தல சரிதப் பெருமைகளை யாவரும் மிகச் சுலபமாக அறிந்துகொள்ளுதற்கேயாம்.

இத்தலத்தின் வழிபாட்டினாலே உயிர்கள் இவ்வுலகிலே நன் மணம் நன்மக்கள் செல்வம் முதலிய விருப்பங்களை எல்லாம் கை வரப்பெறுவர் எனவும் மறுமையிலே தேவபோகங்களையும் அடைந்து அனுபவிப்பர் எனவும் இறுதியில் அழிவில்லாத நிலைத்த இன்ப மாகிய முத்தியையும்பெற்று இறைவன் திருவடிக்கீழ் நீங்காது இருப் பர் எனவும் இப்புராணம் பற்பல சரித ஏதுக்களால் எடுத்துக் கூறுகின்றது. இதனுட் குசத்துவசன் வரம்பெறு படலத்திலும் மருதவரைப் படலத்திலும் கூறியபடி வழிபட்டுப் பயனை யடைந் தோரே இதற்குச் சாட்சியாவர்.

இனி, இத்தலம் தன்னை யடைந்தோருக்கு அழியா நிலைமையைத் தரும் என்பதற்கு இத்தலத்தே காஞ்சிமாநதியில் இடப்பட்ட மனி

எலும்பு கல்லாதல்

தர் எலும்புகள் நாளடைவிற் கல்லாக மாற்றப் பெற்று நிலைபெறுதல் இன்றைக்கும் காணக்கூடிய உண்மை யாகிய மெய்ச்சான்றாகும். இது காரணம்பற்றியே கோவை மலையாளம் என்ற பிரதேசங்களில் இறந்தார்களது எலும்பு களை, அவர்களது உற்றார்கள் இந்நதியிலே இட்டுச் சடங்கு செய்யும் வழக்கம் மிகுதியாகக் காணப்பெறுகிறது.

பிறப்பும் இறப்பும் ஆகிய உபாதிகள் இத்தலத்தை யடைந்தோர்க்கு நீக்கம்பெறும் என்பதற்குச் சான்றாகப் பிறவாப்புளி இறவாப்பனை என்ற இரண்டு சாட்சிமரங்கள் இத்தலத்தே உள்ளன என்று புராணங் கூறுகின்றது. நமது நல்வினைப் பயனாலே அந்த மரங்கள் இன்றைக்கும் உயிருடன் இருக்கக் காண்கின்றோம். அவை படம் எடுக்கப்பட்டு இப்பதிப்பிலே சேர்க்கப் பெற்றிருக்கின்றன. இவற்றுட் பிறவாப் புளியானது பட்டீசர் திருக் கோயிலுக்கு எதிரில் தென்கிழக்காக ஒரு மேடையில் உள்ளது. அதன் கனிகளிற் பெறப்படும் விதைகளை, வித்தினால் அவைகள் அநேகமாக முளைக்கின்றதே இல்லை. சில முளையாக வந்தாலும் விரைவிற்கருகித் தீய்ந்து விடுகின்றன. இது இன்றைக்கும் கண்கூடு. இறவாப்பனையோ என்றால் நீண்ட காலமாக இறவாத்தன்மை பெற்று உள்ளதாம். இது இத்தலம் என்றும் அழியா திருத்தலையும் காட்டுவதாகும்.

இறவாப் பனை, பிறவாப்புளி

இத்தலத்தை யடைந்தோர்க்கு மேலும் பிறப்பு இல்லை என்பதற்கு அத்தாட்சியாக இத்தலத்து எல்லையில் இட்ட கோமயம் (சாணம்) புழுக்காமலேயிருப்பதாகிய மற்றொரு வெளிப்படையான சாட்சியும் காணலாம்.

சாணம் புழுக்காம லிருத்தல்

இத்தலத்தே மரிக்கும் உயிர்களுக்கெல்லாம் இறக்கும் காலத்தில் இறைவன் அவைகட்குத் திருவைந்தெழுத்தை உபதேசஞ் செய்து தன்னடியிற் சேர்த்துக் கொள்கின்றானாதலின் பிறவாப் பெருமை காசியைப் போல இத்தலத்திற்கும் உரிமையாகின்றது என்று புராணங்கூறும். இதனை உண்மை என நாம் உணர்வதற்கு ஒரு பொருள் என்றும் நிகழ்வதாகும். அதாவது இத்தலத்தே இறக்கும் உயிர்கள் எவையாயினும் அவை எல்லாம் அதற்குமுன் எவ்வாறு கிடப்பினும் உயிர்விடுஞ்சமயம் தம் வலது காதை மேலே வைத்தே உயிர் துறக்கின்றன. இவ்வுண்மை அவ்வக்காலத்தே உடனிருந்து உற்று நோக்கினோர் நேரிற் கண்டதும் காண்கின்றதுமாம்.

உயிர்கள் வலது செவியை மேலே வைத்து இறத்தல்

இத்தலத்தே வடகைலாயம் என்கிற கோயிலினுள் பிரமதீர்த்தம் அல்லது குண்டிகை தீர்த்தம் என்னும் கிணறு ஒன்று உண்டு. அந்தக் கோயில் நந்தனவனத்தில் வடகிழக்கிலே அந்தத் தீர்த்தத்தினருகே ஒற்றையாக நிற்கக்காண்பதே (வடகைலாயம் படத்திற்

காண்க.) இறவாப்பனையாம். இந்தத் தீர்த்தத்திற்குளித்தலால் இந்
நாளிலும் பலர் பைத்தியம் முதலிய பல பெருநோய்களையும் நீக்கிக்
கொண்டு சுகம்பெறும் உண்மை மேலே குறித்தேன்.

பிரமதீர்த்தம். செம்பிற் களிம்பு போதல், செம்பு பொன்னாதல்

இத்தீர்த்தத்திலே குளிப்போர் அதிலே செப்புக் காசு
களைப் போட்டு அதன்பின் நீர் மொண்டு குளித்தல்
வழக்கம். இந்தச் செம்புக் காசுகள் சில காலம் சென்
றால் அந்நீரிற் கிடக்கக்கிடக்கக் களிம்பு நீங்கித் தங்க
சாலையினின்றும் அன்று வெளிவந்த பொற்காசுபோல
ஒளியுடன் விளங்குவதுடன் மிக உயர்ந்த பொன்
வரைகளும் படரப் பெற்றிருக்கின்றன. அந்தப் பொன்போன்ற
உயர்ந்த பொன்னை நாம் காணமுடியாது. "ஆயிரத்தெட்டு மாற்
றாக ஒளிவிடும் பொன்னுக்குவீர்" என்று ஸ்ரீ தாயுமானார் கூறிய
பொன்னே இதற்கு உவமையாம். ஒளிவிடும் பொன் என்பது இக்
காலத்து ஆங்கிலத்தில் (Radium) ரேடியம் என்று பேசப்படும்
ஒருவகை ஒளி வீசும்பொன் என்று ஊகிக்கப்பெறுகின்றது.
இவ்வுண்மையை 1918-ம் ஆண்டில் இந்தத் தீர்த்தக் கிணற்றைச்
சேறு வாரிச் சுத்தம் செய்தபோது நான் முதலில் நேரிற் கண்டேன்.
அதிலிருந்து சேற்றுடன் வாரி வெளியில் போடப் பெற்ற தூர்
வையிலே செம்புக் காசுகள் மின்னித் தவழ்ந்தன. அதனால் அவற்றை
அதிகாரிகள் பொறுக்கிச் சேர்ப்பது வெகு இலகுவாயிற்று. ஆகவே
செம்பினிற் களிம்பு போக்கும் குணம் இத்தீர்த்தத்திற்கு உண்டு
என்பது வெளிப்படை. செம்பிற் களிம்பு போல உயிர்களுடன் உடன்
பிறந்ததாகிய திணிந்த ஆணவம் என்ற இருள் மலமும் இவ்வாறே
இத்தீர்த்தத்தாலும் இத்தலத்தாலும் அகலும் என்பது இதன்
சாட்சியினால் விளக்கம் பெறும் உண்மை. இதனை யாரும் மறுக்க
இயலாது. செம்பு பொன்னாயிடும் என்று முன்னோர் நூல்களிற்
கூறும் இயல்பு இதுவேயாம். சுற்றுப்புறத்துள்ள பல நீர் நிலை
களிலுள்ள வேறு எந்த நீரிற்கும் இல்லாத தனியியல்பு இந்தத் தீர்த்
தத்திற்கு அமைந்துள்ளது அறிஞர்கள் கூர்ந்து நோக்கத்தக்கதாம்.

மேலே கூறிய பற்பல சான்றுகளைப்பற்றிப் பற்பல ஆங்கில
பௌதிக இரசாயன முதலிய சாஸ்திரங்களில் தேர்ந்த சாஸ்திரிகள்
கூடிய சபையிலே நான் பேச நேர்ந்தது. அப்போது அவர்களை இப்
பௌதிகப் பொருள்களின் தத்துவங்களை ஆராய்ச்சி செய்யுமாறு

வேண்டிக் கொண்டேன். அவர்கள் ஆய்ந்து இதன் தத்துவம் மனித உணர்விற்கு மேற்பட்டுள்ள தென்று தெரிவித்தார்கள்.

பேரூர்த் தலத்தைப்பற்றி இந்நாட் புது நாகரிக மக்கள் இகழ்ந்துரைப்பார்களன்றிப் புகழ்ந்துரையார் என மேலே குறிப்பிட்டேன். புது நாகரிகம் என்ற பேராற் கையாளப்படும் அநாகரிகக் கோரங்களுக்கு அத்தல மிடந்தராமையே இதன் காரணமாம். இயற்கை வளங்களாகிய ஆறு சோலை குளம் கோயில் முதலிய காட்சிகளில் ஈடுபடுவோர் பற்பலர் இத்தலத்தை விரும்புவர். அஃதன்றித் தரும முதலிய உண்மைப் பயன்களை விரும்புவோர் பலரும் இதனைக் கொண்டாடுவர். முத்தி என்கின்ற முழு இறுதிப்பயனை விரும்பும் சிலர் இதனை மிக மேலாகக் கொண்டாடியடைந்து வழிபடுவர். ஆனால் இவர்கள் அதாவது முத்தி விருப்பமுடையோர் தொகை இந்நாளிலே அருகி வருகின்றது. இவ்வுண்மை பற்றியே இந்நகரின் (தலத்தின்) குடியமைப்பும் சனத்தொகையும் நாளுக்கு நாள் மலினமடைந்து வரக் காண்கின்றோம். இத்தலத்தே யடைந்தோர் நன்னெறி புகுவர் எனவும், இதில் இறந்தோர் முத்தியடைவர் எனவும் இப்புராணம் கூறுவது உண்மையாம். இந்நியதி பிழைபடாமைப் பொருட்டே முத்தி விருப்பமுடையோர் அருகி வரும் இக்காலத்து இத்தலத்து வசித்து வழிபட்டு வருபவரும் இதில் இறப்போரும் தொகையில் அருகி வருகின்றனர் என்று சொல்லலாம். இதன் வரலாறு அந்தகனாசுபெறு படலத்தே விரித்தோதப் பெற்றுள்ளது. இவ்வுண்மையைப் புராண ஆசிரியர் கச்சியப்பமுனிவர் மிக அழகாகத் திருநகரப்படலத்தில்,

‘ உரைத்தநாற் பயனுட் பெரும்பய னுய தொள்ளிய வீடஃ துறலால்
தரைத்தலைப் பேரூர் என்பர்கள் சிலர்;எத் தலத்தினுஞ் சாற்றுநாற் பயனும்
நிரைத்தலிற் பேரூர் என்பர்கள் பலரே; நீடிய வாதிமா நகரை
இரைத்தெழு கடல்போல் வளத்தினும் பேரூர் என்பர்கள் பற்பலா யிரரே ''

என்று பேரூர் என்னும் பெயர்க்குக் காரணம் அறிவித்தல் போல நயம்பெறக் கூறியுள்ளார்.

இப்பேரூரின் வளமும் புண்ணியமும் பெருமையுமேயன்றி இதனைச் சூழ்ந்துள்ள மலைகளின் பெருமையும் மிக மேம்பட்டது.

ஐம்பெரு மலைகள்

ஐந்து பெருந் தேவர்களுக்கு இடமாகிய ஐந்து மலைகள் இதனைச் சுற்றி விளங்குகின்றன. அவை சிவமயமாகிய வெள்ளிமலை; (இப்போது நீலிமலை என வழங்கும்) உமாதேவியார் மலை; (ஐயாசாமி மலை என வழங்கும்)

பிரமன் மலை; (பெருமாள்முடி என்று வழங்கும்) விட்டுணுமலை; முருகக் கடவுள் மலையாகிய மருதமலை என்பனவாம். இவை இவ்வைம் பெருங் கடவுளர்களின் உருவாய் ஆதிமா நகரமாகிய திருப்பேரூரைச் சூழ்ந்து இதனைக் கோட்டைபோல வளைந்து சுற்றி நிற்கின்றன. இவற்றின் வளங்களையும் பெருமைகளையும் இவற்றை அடைந்தார் பெறும் பேறுகளையும் மற்றைய வரலாறுகளையும் இப்புராணத்திலே அபயப்படலம், மருதவரைப்படலம், விம்மிதப் படலம், நாரதப் படலம் என்பன வாதி சரிதங்கள் விரித்துக் கூறுகின்றன. வெள்ளி மலையின் கண்ணுக்கினிய காட்சியின் இனிமையை நாரதன் வழிபடு படலத்தில் நாரதமுனிவர் கண்டபடி அருமை பெருமையாகவும் உருசியாகவும் எடுத்துக் கூறப்பட்டிருக்கிறது. (நாரதன் வழிபடு படலம் 5 முதல் 22 வரைகாண்க.) மேற்குத்தொடர்ச்சி மலைகளில் மிக உயர்ந்ததாய்ச் சிவபெருமானுக்குகந்த இருப்பிடமாய் விளங்கும் இம்மலையின் பச்சைப் பசேலென்ற சோலைகள், தம் மிச்சையாய் வானுற வளர்ந்து மந்தியும் அறியா மரம் பல செறிந்த காடுகள், அவற்றில் வசிப்பனவும் ஆனால் ஆங்குச் சுவாமி கும்பிடச் செல்வோர்க்கு ஒரு தீமையும் செய்யாதனவுமாகிய யானை புலி கரடி மலைப்பாம்பு முதலிய பெருவிலங்குகள், அந்த மலையின் சாரலில் அணிகள் போல இழுமென் ஓசையுடன் ஒழுகி ஓடும் அருவிகள், நீண்ட மலையினை மிக்க வருத்தத்துடன் ஏறிச் சென்றால் சிகரத்தினை யடுத்துக் கீழே இளைப்பாற இருக்கும் ஆண்டிகளை என்னும் திட்டு, அதில் ஓடும் பனிநீர் போன்ற தட்பமிக்க அருவி, வந்த இளைப்பும் பிறவி இளைப்பும் நீங்கும் வண்ணம் அங்கு வீசும் காற்று, அங்கு நின்று நீங்கி மீண்டும் மலையேறிச் சென்றால் காணும் பெருமான் விரும்பி வீற்றிருக்கும் சிகரக கோயில், அங்கிருந்து கீழே நோக்கினால் உமை மலை—பிள்ளையார் மலை—பிரமன் மலை—பெருமாள் மலை—மருத மலை—என்பவற்றைத் தனது அடிவரைகள் எனக் கொண்டு பெருமானது உயர்ந்த சிம்மாசனமென்ன மேக மண்டலங்களுக்குள்ளே நீண்டு விளங்கும் சிகரம், அங்கு இயல்பாய்த் தானாகவே அமைந்த ஆனைமுகவன், ஆறுமுகவன், பஞ்சலிங்க மகாமூர்த்திகளின் திருவுருவங்கள், இவர்கள் வீற்றிருக்கும் பெருவிமானம் போன்ற இயற்கைக்கோபுரம், அடுத்துள்ள அம்மையார் கோயிலின் இயல்பு, இவற்றிற்குள் புக அமைந்த இயற்கைக் கோபுர வாயில் (இதைத் தோரணக்கல் என்பார்கள்) முதலிய இவற்றின்

அற்புதங்களை இந்நாளினும் ஆண்டுதோறும் மாசி பங்குனி சித்திரை வைகாசி மாதங்களில் அங்குச் சென்றுவரும் பல்லாயிரக்கணக்கான அன்பர்கள் நேரிற் கண்டு அனுபவித்து உய்கின்றார்கள். மருத மலையின் அற்புதக் காட்சியும் வேற்படையாகிய மருத மாத்தின் மூலத்திலிருந்து சுரக்கும் அருஞ்சுனையும் அங்கு நிற்கும் குமரப்பெருமான் வேண்டுவார் வேண்டுவனவற்றை யெல்லாம் வேண்டியபடி தந்து அருளும் அருட்பார்வையும் பிறவும் நேரிற் கண்டு அனுபவித் தறிவனவன்றி ஏனையோர்க்கு எழுதிக்காட்ட ஒண்ணாதனவாம். மனம் ஒடுங்கிய யோகக்காட்சியிலே பரமசிவனது ஆடுகாற்சிலம்பொலி கேட்பதுபோலப் பரமசிவனது வெள்ளி மலையை அடுத்தலும் தேவ துந்துபி ஒலியும் அடியார்கள் அன்புடன் எழுப்பும் சிவமுழக்கமும் இன்றைக்கும் கேட்பனவாம். எனது நண்பரும் இப்பதிப்புக்கு மிகுந்த துணை செய்தவரும் திருப் பேரூர்க் கோயிற் றருமகர்த்தர்களி லொருவரும் ஆகிய திருவாளர் பெ. இராமசாமிக் கவுண்டர் அவர்கள் பல ஆண்டுகளின் முன்னே தமது சிறு வயதில் ஒரு பெரியார் தம்மை வெள்ளிமலைக்கு அழைத்துச் சென்றதாகவும் அப்போது மலையுச்சியில் அவர் ஆணை வழியே நின்று அவ்விரவில் அவர் யோக சமாதியிலிருந்து பூசித்தபோது அமைதியாய்க் கூர்ந்து நோக்கியபோது நள்ளிரவில் அதி விசித்திர மான கீதவாத்திய ஓசைகளும் சோதிகளும் புலப்பட்டதாகவும் தமது சொந்த அனுபவத்தைச் சொல்லக் கேட்டிருக்கிறேன். இப்பொருளையே இப்புராணத்தில்,

> " கருத்த டங்கியோ கத்திறைற் சோதியைக் காண்பவர்க் கவணெந்தை
> திருத்த வண்சிலம் பொலியெழு வித்தென நெடுகிவிண் கிழித்தோங்கு
> திருத்தன் வைகிய சிலம்பினை யடுத்தலுந் தேவதுந் துபியோடும்
> அருத்தி மெய்யடி யார்சிவ முழக்கமு மடர்ந்தெழ மகிழ்கூர்ந்தான் "

—நாரதன் வழிபடு படலம் 19.

என்று ஆசிரியர் விதந்து எடுத்துக் கூறுகிறார். சோதி மரங்கள் இம் மலையிலே உள்ளன என்பதும் தேவபூசைகள் இன்றைக்கும் நடைபெறுகின்றன என்பதும் பலரும் அனுபவத்தில் அறிந்த பொருளாம்.

> " செந்தழல் ஒளியிற் றேன்றும் தீபமா மரங்க ளாலும்
> ஐந்து மாறடக்கி யுள்ளார் அரும்பெருஞ் சோதி யாலும்
> எந்தையார் திருக்கா ளத்தி மலையினி லிரவொன் றில்லை "

என்று திருக்காளத்திக்குச் சொல்லிய பொருள் இந்த வெள்ளி மலைக்கும் பொருந்தும். இரண்டும் கைலாய மாதலின் இந்த ஒப்புமை

யும் உள்ளதுபோலும். யோகியர் - சித்தர்கள் முதலிய பெரியோர்களது இருக்கைகளும் இன்னும், பற்பல அற்புதங்களும் காணத்தக்கன. மனிதன் கையாற் கட்டி அழகென்ற பேராற் பின்னஞ் செய்து அசுசிப்படுத்திய மண்டபம் கட்டிடம் முதலிய யாதொன்றும் இல்லாமலே காடும் மலையும், மண்ணும் கல்லும், புல்லும் பூடும், செடியும் கொடியும், மரமும் நதியுமாகிய தூய இயற்கைப் பொருள்களே கடவுள் ஞானத்தை உலகுக்கு ஊட்டி ஓங்கி நிற்கும் இம்மலையின் பெருமையே பெருமை!

புராண வரலாறு

இத்தல மகிமையை ஆதியில் திருக்கைலாச மலையிலே சிவபெருமான் திருநந்தி தேவருக்கு உபதேசிக்க, அவர் முருகக் கடவுளுக்கும் அவர் நாரத முனிவருக்கும் அவர் வியாச முனிவருக்கும் அவர் சூத முனிவருக்கும் அவர் நைமிச வனத்திலே தவஞ் செய்து மனத்தூய்மை யடைந்திருந்த சௌனகர் முதலிய முனிவர்களுக்கும் திருவாய்மலர்ந்தருளினார்கள் என்பது பிரமாண்ட புராணத்திலே கௌமார சங்கிதையிற் குமார கண்டத்தில் பேசப்பெற்ற பேரூர் மான்மியத்தால் அறியலாகும்.

இதனை வடமொழியிலே புராணமாக இயற்றிவைத்தனர் பெரியோர். அதனைத் தமிழுலகத்திற்குப் பயன் செய்யுமாறு திருவாவடுதுறை ஆதினத்து மகா வித்துவானும் அவ்வாதீனத்து மாதவச் சிவஞான முனிவர்களின் மாணாக்கர்களில் முதன்மை பெற்றவரும் ஆகிய ஸ்ரீ கச்சியப்ப முனிவர் இற்றைக்குச் சற்றேறக்குறைய 140 ஆண்டுகளின் முன்னர் 2220 தமிழ் விருத்தங்களால் 36 படலங்களில் விரித்து மொழி பெயர்த்தருளினார்கள். இவரது சரிதச் சுருக்கத்தை முதற் பதிப்பாசிரியராகிய திரு. மதுரை இ. இராமசாமிப் பிள்ளை என்று வழங்கிய ஞான சம்பந்தப் பிள்ளையவர்கள் எழுதி அச்சிட்டவாறே இதன் பின் சேர்க்கப்பெற்று அச்சிடப் பெற்றிருக்கிறது. இவ்வாசிரியர் பேரூரிற் பல ஆண்டுகள் இப்போது அங்கு விளங்கும் திருவாவடுதுறை ஆதீன மடாலயத்தில் வசித்து வந்தார். அந்த மடாலயத்திலேயே இவரது தீட்சாகுருவாகிய சின்னபட்டம் பின்வேலப்ப தேசிக மூர்த்திகளும் எழுந்தருளியிருந்தனர். அவரது சமாதி நிலையானது சிறு கோயிலாக இந்த மடாலயத்தின் பின்புறம் மடத்துநிலத்தில் அமைந்து இன்றைக்கும் பூசிக்கப்பெற்று வருகின்றது. கச்சியப்ப முனிவர் தமது ஆசாரிய மூர்த்திகளுடன் உட

னுறைந்தே இத்தலத்தே வசித்தாராதல் வேண்டும் என்று ஊகிக்கலாம். இத்தலத்தின் மீது அவர் இப்புராணமே யன்றிப் பல பிரபந்தங்களும் இயற்றியதாகக் கேள்விப்படுகிறேம். அவற்றுள் ஒன்றும் கிடைக்கவில்லை. இந்தப் புராணம் இவ்வாசிரியர் இயற்றிய தணிகைப்புராணம், திருவானைக்காப் புராணங்களோடு ஒப்பத் தமிழ்ப் பேரிலக்கியமாகவும் சைவ சாத்திரமாகவும் தமிழ்ப் புலவர்களாற் போற்றப்பெற்று வருவதாம். இதிற் பற்பல நீதிகள் அங்கங்கே தெரிக்கப் பெற்றுள்ளன. சைவ சித்தாந்த நூற் கருத்துக்களும் உண்மைகளும் ஆங்காங்கே கதைப் போக்கில் உவமானங்களாக வைத்து உதகரிக்கப் பெற்றுள்ளன. இப்பெருமை இவ்வாசிரியருக்கும் இவராசிரியராகிய மாதவச் சிவஞான யோகிகளுக்குமே பெரிதும் உரித்தாம். அதுமட்டுமே யன்றி இவ்வுவமானங்கள் எடுத்துக் கொண்ட பொருள் வர்ணனையோடு தொடர்ந்து செல்லப் பற்பல செய்யுட்கள்வரைத் தொடர் நிலையுவமமாகத் தொடர்ச்சியாய்க் கூறிக்கொண்டு போகும் அரிய புலமை இவ்விருவர்க்கும் உளதாம்.

புராண மேன்மை

காஞ்சிப் புராணத்துத் திருநாட்டுப் படலத்துப் பாட்டுகளையும் இப்புராணத்திலே உதாரணமாக நாரதன் வழிபடு படலம் 16 முதல் 19 வரை தொடர்ந்து உவமானமும் உவமேயமுமாக வரும் பாடல்களையும் பிறவற்றையும் காண்க. இவையே யன்றி அருகி வழங்கும் இலக்கண இலக்கிய ஆட்சிகளை இந்நூலில் ஆங்காங்கே காண்பது தமிழ் கற்பார்க்குப் பேருதவி புரிவதாகும். சைவ சாத்திரக் கருத்துக்களும் உண்மைகளுமே யன்றிச் சமய நூற்கருத்துக்களும் இதனுட் பொதிந்து செறிந்துள்ளன. இந்நூற் பாடல்களின் தமிழ் மிக வளமும் தெளிவும் உருசியும் உடையதாம். ஒரு சில உதாரணங்களாவன:-

"பரவிய வரைவளம் பார்த்தனன்
அரகர கரவென வார்த்தனன்
விரவிய புளகமெய் போர்த்தனன்
சிரமிரு கைத்தலஞ் சேர்த்தனன்"

—தென்கைலாயப்படலம் 56.

"நாடக மகளிர்கள் நடிக்கப் புக்கனர்
பாடகத் தளிரடிப் பாவை மார்களுள்
ஆடகச் சிலம்பணி யரம்பை நோக்கினள்
பீடக மன்னவன் வதனப் பெற்றியே"

—முகசுந்தன் முகம்பெறுபடலம் 38.

இத்தகைய பாடல்களின் இயல்பான ஆற்ஞெழுக்கிலே செல்லும் செந்நடை கவனிக்கற்பாலது. எடுத்த பொருளுக்கேற்பச் சொல்லுஞ் சந்தமும் அமையப்பாடுவதும் இவரது பெற்றியாம்.

> " வேல்வ ழங்கினர் ஈட்டி விட்டனர் வெய்ய கப்பண முந்தினர்
> கோல்வ ழங்கினர் பிண்டி பாலமுங் குந்த முஞ்சில ரேவினர்
> பால்வ ளைந்தொளிர் நாந்த கம்பரு வச்சி ரத்தடி யோச்சினர்
> கால்வ ழக்க மறக்க னன்றுகைப் பாசம் வீசினர் கண்ணிலார் "
>
> —கரிகாற்சோழன் கொலைப்பழி தீர்ந்தபடலம் 12.

என வேட்டமாடும் பொருளை அதற்கேற்ப, முடுகிய சந்தத்திற் கூறும் முறை காணத்தக்கது.

> மறையவ னரசன் செட்டிதன் றுதை வயங்குநூற் சூத்திரன் புவனம்
> பறைதரு நல்ல சங்கரன் வேடன் பணிசிவன் விளங்குமுக் கணக்கன்
> அறைசெயம் பட்டன் அகமது புறத்தே காலியாட் டவராமா னிடையன
> பறையனு முன்ன ரானநீ யின்று பள்ளனு னமைதெரிந் தேன்யான்.
>
> —பள்ளுப்படலம் 35.

இப்பாட்டிலே பற்பல சாதிகளின் பேரையும் மிக இலகுவாக ஒன்று சேர்த்து அடுக்கி இரட்டுற மொழிதல் வகையாலே வேறு பொருளும் பெறவைத்துச் சுந்தரமூர்த்திகள் தோழமைத் திறத்தாலே பெருமானிடம் அசதியாடுவதாகச் சொல்லிய அழகு குறிக்கற்பாலதாம். இன்னும் இவ்வாறே சொற்பின் வருநிலையில் அடுக்காகவும் இரட்டுற மொழிதலாகவும் பல இடங்களில் அழகுபெறப் பாடியிருத்தல் காணலாம். இவ்வாசிரியர் தாம் விரும்பிய விருப்பின்படி சரிதப்போக்கை வசனம் போலே இலகுவில் பாடுவர்; அல்லது வேண்டினுல் மிகக் கடினமாகவும் பாடுவர்.

> அற்றை யிரவு புலர்காலை யணிநீர்க் காஞ்சி நதியாடி
> முற்று மருளுஞ் சிவலிங்க முறையி னிறுவிப் பூசித்துப்
> பற்றும் பொறிகள் அகத்தடக்கிப் பயிலும் யோகத் திருக்குநாட்
> பெற்ற முயர்த்த பெருமானுர் பெருவா னிடையே வெளிநின்றுர்.
>
> —விசுவாமித்திரன் வரம்பெறு படலம் 12.

இனிப் பலபொருள்களின் பெயர்களைப் பெரும்பான்மையாதொரு அடைமொழிகளும் இல்லாமலே அடுக்கி எதுகைமோனையாதி அழகு பெறச் செய்யுள் செய்யும் ஆற்றல் இவ்வாசிரியர்பாற் பொருந்தி நின்றமை பாராட்டத் தக்கதோ ரியல்பாம்.

கழுக்கடை பிண்டி பாலங் கப்பண முசல ஞாங்கர்
மழுக்கதை தண்டு நேமி வச்சிரஞ் சுரிகை சூலம்
எழுக்குயஞ் சிலைவாள் பாச மின்னபல் படை....

—நாரதன் வழிபடு படலம் 32.

மாாமலர் கரிய செம்பைவெண் டிலோத்தம் வழுதுணை கண்டங்கத் திரிமா
குராமலர் தாளி கூத்தனற் குதம்பை கோட்டம்பூ கஞ்சத குப்பை
அராவணைக் கடவுள் காந்திசே வகன்பூ வாத்திகூ விளம்வன்னி யறுகு
பராவுசெவ் வந்தி நாவல்பூந் துளசி பச்சைவெண் காக்கணம் பூளை.

—மூசு: 9.

ஷை 7, 8, 10, 11, 12, பாடல்களும் பிறவுங் காண்க.

ஏனைப்புலவர்க்கு அரிதின் அமையும் பல இயல்புகள் இவ்வாசிரியர் வாக்கிலே மிக எளிதின் அமைந்து உள்ளன. ஊன்றிப் பார்க்கின் எவ்வகையான பாட்டினைப் பாடுவதும் இவர்க்கு ஒரு விளையாட்டுப் போல அமைந்திருந்தது என்று சொல்லுதல் மிகையாகாது. இதனால் இவர்க்குக் கவிராட்சசன் என்றொரு பெயரும் வழங்கின தென்று தெரிகின்றோம்.

புராணத்தின் பொருள் அடக்கம்

சைவத்திறமும், சைவ சாதனங்களும், சைவசாத்திர உண்மைகளும், சிவபெருமானது முழுமுதற் றன்மையும், அவரது பெருங் கருணைத் திறனும், உயிர்கள் எளிதில் அறிந்து அடைந்து வழிபட்டு உய்ய அவர் வைத்த மூர்த்தி தலம் தீர்த்தங்களின் வரலாறுகளும், அவ்வாறு வழிபட்டோர் உய்ந்த திறமும், ஆகிய இவைகளைச் சொல்வதே இப்புராணத்தின் முக்கிய நோக்கமாம். இந்திரன், பிரமன், விட்டுணு, அந்தகன் முதலிய தேவர்கள் வழிபட்டுப் பேறு பெற்றமை இந்திரன் சாபந்தீர்ந்த படலம், வடகைலாயப்படலம், தென்கைலாயப்படலம், நிருத்தப்படலம், அந்தகனரசு செய்படலம், அபயப்படலம்,மருதவரைப் படலம் என்ற படலங்களிற் கூறப்பட்டன.

தெய்வலோக வாசியாகிய காமதேனுவுக்கும் அதன் கன்றுக்கும் பெருமான் அருளிய திறத்தைக் காமதேனு வழிபடு படலம், குழகன் குளப்புச் சுவடுற்ற படலங்கள் பேசுகின்றன. நாரதன் வழிபடு படலம், காலவன் வழிபடு படலம், விசுவாமித்திரன் வரப்பெறு படலம், வியாதன் கழுவாய்ப் படலம் இவைகள் அவ்வப் பெயருடைய முனிவர்களும் இருடிகளும் பூசித்துப் பேறுபெற்ற வரலாறுகளைக் கூறுவன. பள்ளுப்படலம் அடியார் பொருட்டு இறைவன் வெளிவந்து செய்யும் அருட் டிருவிளையாடல்களையும், உயர்ந்

தனவும் தாமே இழிந்தனவும் தாமே என்ற உண்மையையும் விளக்கும். அழகிய சிற்றம்பலப் படலம் தில்லை மூவாயிரவர் வழிபட்டமை கூறும். கரிகாற் சோழன், திரிலோக சோழன், குசத்துவசன், சூலசேகரன், முசுகுந்தன் முதலிய முடிமன்னர்கள் வழிபட்டுப் பேறுபெற்ற வரலாறுகள் அவ்வவர் பேராற் சுட்டப்பெற்ற படலங்களினால் அறியலாம். திருநீற்று மேட்டின் பெருமை தெரிக்கின்றவகையிலே **தான்மிகபாண்டியன்** வந்து அடைந்து அருள் பெற்றமை அப்பெயர்ப் படலத்திற் காண்கின்றோம். இவர்கள் வரம் பெற்ற வரலாறுகள் ஏனை உலகத்தார்களும் வந்தடைந்து வரம் பெறுமாறு வகுக்கப் பெற்றுள்ளன. கௌரி தவம்புரி படலம், கௌரி திருமணப்படலம், தெய்வயானை திருமணப் படலம் ஆகிய இவைகள் உலக முய்யும் பொருட்டு இறைவன் அருட்டிருமேனி கொண்டு சத்தியொடுகூடி நிற்கும் நிலைகளை உணர்த்துவனவாம்.

"மண்ணுலகில் வாழ்வார்கள் பிழைத்தாலும் வந்தடையிற்
கண்ணுதலான் பெருங்கருணை கைக்கொள்ளும் எனக்காட்ட"

—**பெரிய புராணம் - திருஞானசம்பந்தர்.**

என்றபடி **மிக இழிந்தோரும்** கொடியவர்களும் மாபாவிகளும் இத்தலத்தே வந்து அடைந்தார்களானால் மூர்த்தி தலம் தீர்த்தங்களாற் புனிதமடைவர் என்னு முண்மையைச் சுமதிகதிபெறுபடலம், அங்கிரன்கதி பெறுபடலம் என்ற இவைகள் எடுத்துக் காட்டுவனவாம். நாட்டுப்படலம் கொங்கு நாட்டின் பெருமையையும், நகரப்படலம் திருப்பேரூர்த் தலத்தின் சிறப்பையும், தீர்த்தப்படலம் இத்தலத்துள்ள பற்பல தீர்த்தங்களையும், அவற்றின் இயல்பையும், சிறப்பையும், விம்மிதப்படலம் வெள்ளி மலையிற் காணும் அற்புதங்களையும், தல விசேடப்படலம் இத்தலம் உண்டான வரலாற்றையும் அது தன்னை அடைந்தோர்க்குச் செய்யும் உபகாரங்களையும் அது காரணமாக அதற்கு வழங்கும் பெயர்களையும், உபதேசப்படலம் அம்மையார்க்குச் சிவபெருமான் உபதேசிக்கின்ற முறையிலே விபூதி, உருத்திராக்கம், உபசாரம் என்பவற்றின் விரிவான வரலாறுகளையும் முறைகளையும், விசேட பூசைப்படலம் ஒவ்வோராண்டிலும் ஒவ்வொரு மதியிலும் மற்றும் வருடப்பிறப்பு மாதப்பிறப்பு அயனம் குறித்த திதிகள் வாரங்கள் ஆகிய இவற்றிற் சிவபெருமானுக்கு இத்தலத்தே செய்யப்பெற வேண்டுவனவாகிய விசேட பூசைகளின் விவரங்களையும் அவை செய்தார் அடையும் பயன்களையும் கூறுவனவாம். இத்தல

மான்மியமானது திருக்கைலாயத்தில் பரமசிவனிடத்திலிருந்து நமக்கு எட்டிய வழிவழி வரலாற்றை நைமிசப் படலத்தும் புராண வரலாற்றுப் படலத்திலும் காண்கிறோம். காலவன் வழிபடு படலத்திலே சிவஞானபோத முதலிய நூல்களிற் கண்ட சைவசித்தாந்த சாத்திர உண்மைகள் முறைப்பட ஒருங்கு சேரத் தொகுத்துக் கூறப்பெற்றுள்ளன. நிருத்தப் படலத்திலே பரமசிவனார் ஆனந்தக் கூத்தின் அற்புதத் தத்துவங்கள் விளக்கப்பெற்றுள்ளன. சாத்திரங் கற்போர் இதனைப் படித்துப் பயன்பெறுவர். இன்னும் இப்புராணத்தின் பெருமையையும் தமிழ் வளத்தையும் பிற ஏற்றங்களையும் விரிக்கிற்பெருகும். ஆதலின் ஆர்வமுள்ளார் இதனை வெறும் புராணமென்று இகழ்ந் தொதுக்காமல் அறிந்தோர் வாய்க்கேட்டு உணர்ந்து பயன் பெறுவார்களாக.

இரண்டாம் பதிப்பு

இப்புராணம் முதற்பதிப்பு இற்றைக்கு 45 ஆண்டுகளின் முன்னர்ப் பேரூர் தேவஸ்தானத்தவர்களால் அச்சிடப் பெற்றது. அப்போது அதனை எனது தந்தையாரும் மகாவித்துவானும் பேரூர்க் கோயிலிற் பற்பல திருப்பணி புரிந்தவரும் ஷை தேவஸ்தானக் கமிட்டி காரியதரிசியும் கொங்கு நாட்டுப் பல தல புராணங்களையும் பரிசோதித்து வெளியிட்டவரும் ஆகிய திரு. கந்தசாமி முதலியார் அவர்கள் முயற்சித்துச் சைவப்பெரியாராகிய வித்துவான் மதுரை திரு. ஞானசம்பந்தம் பிள்ளை அவர்கள் துணைகொண்டு பரிசோதனை செய்து அச்சியற்றினார்கள். இப்போது அப்பிரதிகள் கிடைப்பது அரிதாயினமையின் இந்த இரண்டாம் பதிப்பை ஷை தேவஸ்தானத்தார்கள் அன்புடன் அச்சிட்டுதவியிருக்கின்றார்கள். எனது தந்தையார்க்குக்கிடைத்த பேறுபோலவே இதுபோழ்து அடியேனும் ஷை தேவஸ்தான கமிட்டியில் இடமும் தலைமையும் கிடைக்கப் பெற்றேன். கமிட்டி அங்கத்தினர்களான என் நண்பர்களுடைய ஆதரவினாலும் தர்மகர்த்தர்களின் அன்பு நிறைந்த உதவியினாலும் இப்பதிப்பில் ஊழியம் செய்யும் பேறும் பெற்றேன். இது பேரூருறையும் பட்டிப் பெருமானது பெருங் கருணைத்திறமேயாகும். கல்வியிற்பெரியோர்கள் செய்யத்தக்க இப்பணியில் எளியேன் துணிந்தது பேதைமையே யாம். சென்ற முப்பதாண்டுகளாக தேவத்தானப் பணிகள் பார்த்து வந்ததேயன்றிச் சென்ற எட்டு ஆண்டுகளாக ஸ்ரீ பட்டிநாயகரை ஆன்மார்த்தத்தில் பூசித்து வந்ததும் ஆகிய நல்வினைப் பயன் ஒன்றுகூடி ஆசை கொடுத்தலால் இதில் முயன்

றேன். புராணம் விரைவில் அச்சிட்டுக் குறித்த நாளாகிய சுக்கில ஆண்டு பங்குனி உத்திர நாளில் வெளியேற உதவிய சென்னைச் சாது அச்சுச்சாலை அதிபரும் எனது நண்பருமான திரு. வி. உலகநாத முதலியார் அவர்களுக்கும், புராண முழுதும் செப்பனிட்டும் அச்சுச் சரிபார்த்தும் மற்றும் பற்பல திருத்தங்கள் செய்தும் உதவிய எனது தீக்ஷா குருவின் குமாரராகிய வித்வான் ஸ்ரீ ந. சிவப்பிரகாச தேசிகர் அவர்களுக்கும் என் நன்றி உரியது. இப்பதிப்பிற் சேர்க்க என் வேண்டுகோட்கிணங்கிப் பண்டைய சரித வரலாறு எழுதியுதவிய எனது நண்பர் வழக்கறிஞர் திரு. C. M. இராமசந்திரஞ் செட்டியார், B. A. B. L. அவர்களுக்கு நானும் தமிழுலகமும் கடமைப்பட்டுள்ளோம். சருக்க வசனமும் ஆசிரியர் சரிதச் சுருக்கமும் சிற்சில திருத்தங்களுடன் முற்பதிப்பில் இருந்தவாறே பதிக்கப் பெற்றன. படலங்களுக்கு எண் கொடுத்தும், பாட்டுகளைச் சீர்பிரித்து அலகிட்டும் இன்னும் சில வகையிலும் மூலப்பிரதி இப்பதிப்பில் திருத்தம் பெற்றுள்ளது. பதிப்பின் முகப்பில் தலத்தைப்பற்றிய தேவாரமாதி அருட் பாக்களும் திருப்புகழும் சேர்க்கப்பெற்றுள்ளன. மற்றும் இதுவரை அச்சில் வெளி வந்தனவும் வாரதனவுமாய்ப் பல வித்வான்கள் பாடியனவாகிய பற்பல பிரபந்தங்களிலிருந்தும் ஒவ்வொன்றிலும் சிற்சில பாடல்கள் திரட்டித் தொகுத்துச் சேர்க்கப் பெற்றுள்ளன. இப்பிரபந்தங்களைத் தொகுத்துத் திருப்பேரூர்ப் பிரபந்தத் திரட்டு என்ற பெயரால் தனி வெளியீடாக வெளியிட்டால் உபகாரமாகும். அதுவரை அவற்றின் பேரும் பிறவரலாறும் மறைந்து போகாமல் நிலவும் பொருட்டு இதில் தொகுத்துச் சேர்க்கப்பெற்றன. தலத்திலும் கோயில்களிலும் முக்கியமான பாகங்களின் படங்களும் இதிற் சேர்க்கப்பெற்றுள்ளன.

இப்புராணத்திலும் பண்டைச் சரித வரலாற்றிலும் தெரியும் பற்பல பழஞ்சரித அடையாளங்களுள்ளே இதுவரைமறைந்தன பல. மறைத்து ஒதுக்கிச் சிதைக்கப்பட்டன பல. மறந்தன பல. இவை எல்லாம் போக எஞ்சியுள்ள ஒரு சில கல்வெட்டுகளும் கோயில்களின் அமைப்புகள் முதலியனவும் இனி மேலும் சிதைவுண்டு ஒழியாதபடி அன்பர்கள் பாதுகாப்பார்களாக. அவற்றுள் சில இங்கே குறிப்பது மிகையாகாது.

(1) ஆதி அரசமரம்:—இந்த அரசமரம் இத்தலத்தின் தலவிருட்சமாம். இது காலவேசுவரத்தில் உள்ளது. இதனடியிலே சித்தமூர்த்தி

களாக வந்த சிவபெருமான் சபையை உண்டாக்கி அதில் கூத்தாடு தேவர் திருவுருவமும் வரும் வண்ணம் உண்டாக்கினூர்.

" ஆதி லிங்கந் தனக்குவட கிழக்கி னெல்லை யடர்வினைகள்
காதி யிருந்த காலவனிச் சரத்துண் மூவ ருருவான
போதி நிழலிற் புக்கருளிப் பொருந்த மன்ற மெழுகவெனச்
சோதி மலர்ந்த திருவாயாற் சொன்னூர் மன்ற மெழுந்ததே "

—நிருத்தப் படலம் 22.

இதன்கீழ், பிரமா விட்டுணு காலவர் துர்க்கை ஏனைத் தேவர்கள் முதலியோர் காணப் பங்குனி உத்திர நாளில் நடராசர் திருநடனம் செய்தருளினூர். ஏனைப் பல தலங்களின் தலவிருட்சங்கள் இறந்து பட்டமை போலல்லாது நமது பேரூரிலே தலவிருட்சத்தை இது வரை உயிருடன் பார்க்கும் பேறு நமக்குக் கிடைத்துள்ளது. கிடைத் தும் அதனைப் பயன்பெறச் செய்யாமல் வீணே கழிக்கின்றோம். இதனைச் சுற்றிச் செப்பனிட்டு அவ்விடத்தை அகலப்படுத்தல் வேண்டும். இது முன்னர் மூன்று பெருங்கிளைகளுடன் இருந்தது. இப்போது அவற்றுள் இரண்டு போய்விட ஒரே கிளையுள்ளது. இதனை இன்னும் பல்லாண்டு வாழும் வண்ணம் பாதுகாப்பது நமது முதற்பெருங் கடமையாம். இதனடியில் ஸ்ரீ நடேசப்பெரு மானைப் பங்குனி உத்திரத்தில் எழுந்தருளுவித்துத் திருநடனங் காணுதல் மிகப் பெரும் பயனைத்தரும் சிவபுண்ணியமாம். இங்குப் பெருமானை எழுந்தருளுவிக்கும் சிரமங் கருதிப் பிற்காலத்தவர் திருக் கோயிலுக்கெதிரில் வேறு ஒரு அரசமரம் வைத்து உண்டாக்கிக் கொண்டு திருவிழாவை அங்கேயே இப்போது நடத்தி வருகிறார்கள்.

(2) வசிட்டலிங்கம்:—காஞ்சிநதிக்கு வடபுறம் தனியாலயத்தில் வசிட்டமுனிவராற்றுபித்துப் பூசிக்கப்பெற்ற இந்த மகாலிங்கமூர்த்தி யை ஆலயம் பழுதுபட்டமையால் ஆற்றுக்கு இப்புறம் கொண்டு வரப்பெற்று இப்போது அங்குள்ள அரசமரத்தடியில்தாபிக்கப்பெற் றுள்ளது. இதற்கு முன்னிருந்த இடத்திலாதல் அது இயலாத போது பிரமகுண்டத்தின் (திருநீற்று மேட்டின்) அருகில் வேறிடத்திலாதல் தனியாலயம் அமைத்துத் தாபித்தல் பெரும் சிவ புண்ணியமாகும்.

(3) திருநீற்று மேடு :— இதன் பெருமை பலவாறாக இப்புரா ணத்திலே எடுத்துக் கூறப்பட்டிருந்தும் இதனை அன்பர்களாவது அதிகாரிகளாவது பாதுகாவல் செய்து தனியிடமாக்கிச் சுற்றிலும்

அடைப்பு முதலிய செய்து சுத்தமாக வைத்திருப்பதாகத் தெரிய வில்லை. அதனை அவ்வாறு செப்பனிட்டுத் தூய இடமாய் யாவரும் தரிசித்து வணங்கும் வண்ணம் நன்னிலைமையில் வைப்பது பெரும் புண்ணியமாம். இதில் வெட்டி எடுக்கும் வெண்ணிறமான மண்ணே இப்போது திருக்கோயிலில் விபூதியாக வழங்கப்படுகிறது. இதனைத் தரித்தவர் பிரமராட்சசம் மலடு - நோய் - பாவம் முதலிய நீங்கிப் பரிசுத்தராவர் என்பது புராணமும் அனுபவமுமாம்.

(4) நாரதர் - விசுவாமித்திரர் - முசுகுந்தன் - கரிகாற்சோழன் - முதலியோர் தாபித்து ஆன்மார்த்தமாகப் பூசித்தனவாகப் புராணத் திற்கூறப்படும் மகாலிங்கமூர்த்திகள் யாவைஎன்று இப்போது விளக் கம் பெறவில்லை. அவற்றைக் கண்டு புராணத்திற் கண்டபடி அவ்வவ் விடங்களில் தாபித்துப் பூசித்தல் உத்தம சிவப்பிரதிட்டையாகிய பெரும்புண்ணியமாய் அவை செய்தோர்க்கு எண்ணிய வரங்களைத் தருவனவாம். பட்டிவிநாயகர் கோயிலின் முன்புறம் கேட்பாரற்று ஒரு அரசமரத்தடியில் நடப்பட்டிருக்கும் இரண்டு மகாலிங்க மூர்த்திகள் இவைகளிற் சேர்ந்த மூர்த்திகள் என்று ஊகிக்க இட மிருக்கின்றது. இவற்றைப் புனர் உத்தாரணம் செய்து உரியவாறு தாபித்துப் பூசை நடத்துவித்தல் பெருஞ் சிவபுண்ணியமாம்.

(5) விசேட பூசைகளிலே இப்போது நடைபெறுவன நிற்க நடைபெறாத ஏனை நாட்களிலே குறித்த விசேட பூசைகளைப் பட்டி நாதருக்கும் பச்சைநாயகியார்க்கும் இயற்றுவித்தல் பெருஞ் சிவ புண்ணியமாம். அவைகள் குறித்த பயனைத் தந்து அழிவில்லாத வீட்டின்பத்தையும் தருவனவாம்.

(6) இப்புராணத்தையும் ஏனைத் திருவாக்குக்களையும் எங்கும் பரப்பி யாவரும் வாசித்துப் பயனடையுமாறு செய்தல் சிவபுண்ணிய மாகும்.

(7) இத்தலம் அரசவனம் எனக் கூறப்பெற்றிருத்தலால் பெரு மானூர் வலம் வரும் திருவீதிகளிலும் மற்றும் வசதியான பிற இடங் களிலும் அரசமரங்களை வைத்து உண்டாக்குதலும் பெரும் சிவ புண்ணியமாம்.

(8) இத்தலத்து வழிபட்டுத் திருநடங் கண்டு உய்ந்த பெரு முனிவர்களாகிய நாரதர் - காலவர் முதலியோர்க்குத் திருவுருவங் களைத் தாபித்துத் திருவிழாச் செய்தல் உயர்ந்த புண்ணியமாம்.

(9) **பன்னீர் மரம்:**—பட்டி நாயகராகிய மூலலிங்கப்பெருமானார் இந்த யுகத்திலே பன்னீர் மரத்தடியில் வீற்றிருப்பதாகத் தெரிகின்றோம். ஆதலின் ஆதிலிங்க மூர்த்திக்குப் பின்புறம் பன்னீர் மரம் வளர்த்தி நிழல்தரச்செய்து தரிசிப்பது பெரும் புண்ணியமாகும்.

இங்கே குறித்தவை ஒரு சிலவேயாகும் அன்பர்கள் இப்புராணத்தை முற்றும் பயின்று அதிற்குறித்த பிற தருமங்களையும் செய்தல் சிறப்பைத்தரும்.

இந்தத் தேவத்தானத்தார் செய்தது போலவே ஏனைத்தலங்களின் கோயிலதிகாரிகளும் அவ்வத்தலங்களின் வரலாறுகள் - புராணங்கள் - பெருமைகள் முதலியவற்றை யாவர்க்கும் தெரியுமாறு தேவத்தானப் பொருளிலிருந்து வெளியிட்டு அன்பர்களுக்கு உதவுவார்களாயின் பெரும்புண்ணியமாம். தேவத்தானங்களின் வருவாயிலிருந்து செய்யப்பெறும் செலவுகளில் இதைவிட அவசியமானதும் பயனுடையதும் புண்ணியமானதும் ஆகிய செலவு வேறொன்றில்லை.

ஒன்றுக்கும் பற்றாதவனாய் எவ்விதத் தகுதியுமில்லாதவனாயுள்ள எளியேனையும் இச்சிவபுராண ஊழியத்திற் கூட்டிவைத்து ஆட்கொண்ட எனது ஆன்ம நாயகராகிய ஸ்ரீ பச்சைநாயகியார் பங்குடைய பட்டி நாயகரின் பெருங்கருணையை வாழ்த்தி வணங்குகிறேன்.

"படைக்கல மாகவுன் னாமத் தெழுத்தஞ்செ னாவிற்கொண்டேன்
இடைக்கல மல்லேன் எழுபிறப் பும்உனக் காட்செய்கின்றேன்
துடைக்கினும் போகேன தொழுது வணங்கித் தூநீறணிந்துன்
அடைக்கலங் கண்டா யணிதில்லைச் சிற்றம் பலத்தரனே"

என்பதே எனது இடைவிடாத பிரார்த்தனையாம்.

பட்டி நாயகர் பதமலர் வாழ்க !!!

கோவை : 'சேக்கிழார் நிலையம்'
சுக்கில ; பங்குனி ; உத்திர நாள்
11—4—30.

அடியார்க்கடியேன்
C. K. சுப்பிரமணியன்

உ

சிவமயம்

ஸ்ரீகச்சியப்ப முனிவரர் சரித்திரச் சுருக்கம்

இந்நூலாசிரியராகிய கச்சியப்ப முனிவரர், சற்றேறக்குறைய நூற்றுநாற்பது வருஷத்திற்குமுன், தொண்டை மண்டலத்திலே, தணிகைத் திருப்பதியிலே, 'காஞ்சிபுரத்துப் பரம்பரைச் சைவவேளாளர் குலத்திலே, அபிஷிக்தர் மரபிலே அவதரித்து ஒழுக்கம் அன்பு அருள் முதலிய நற்குணங்களோடு வளருவாராயினர்.

தந்தை தாயர்களாலே தக்க பிராயத்திலே வித்தியாரம்பஞ் செய்விக்கப்பெற்றுச், சிறிது கல்வி கற்ற வளவிலே, அக்கச்சியப்ப முனிவர், சிவக்ஷேத்திர யாத்திரை செய்யத் தொடங்கித், தொண்டைநாட்டிலுள்ள சிவஸ்தலங்களெல்லாந் தரிசித்துக்கொண்டு, சோழநாட்டிலே ஸ்ரீசிதம்பர முதலிய திருப்பதிகளைத் தரிசித்தார். பின்னர் ஸ்ரீஞானக்கோமுத்தியாகிய திருவாவடுதுறையை அடைந்து, மடாலயத்தினுள்ளே புகுந்து, திருக்கைலாச பரம்பரைச் சித்தாந்த சைவபானுவாகிய ஸ்ரீநமச்சிவாய மூர்த்திகளைத் தரிசித்துத், திருவருணோக்கஞ் சித்திக்கப்பெற்று, அப்பொழுது அத்திருமரபிற் சின்னப்பட்டத்தில் எழுந்தருளியிருந்த ஞானசாரியராகிய பின்வேலப்ப தேசிகரை ஒடுக்கத்திலே போய்த் தரிசித்து, பேரன்போடு வணங்கினர். வணங்கியபின் அந்த ஞானதேசிகரிடத்தே, சமய தீக்ஷையும், விசேஷ தீக்ஷையும் பெற்று, சிவாச்சிரமத்திற்குரிய துறவறத்தை அடைந்து, நிருவாண தீக்ஷையும் பெற்றுக்கொண்டனர்.

அங்ஙனந் தீக்ஷைபெற்ற கச்சியப்ப முனிவரர், அகத்திய மகாமுனிவர் வரத்தினாற் பாண்டிவளநாட்டிலே அவதரித்து, எளிதிலே வடமொழிக்கடலுந், தென்மொழிக் கடலுங் கரைகண்டுணர்ந்து, அவ்வேலப்ப தேசிகராகிய ஞானசாரியரிடத்தே, அநுக்கிரகம் பெற்று, மெய்யுணர்வின் முற்றுபேறுடையராய்ச், சித்தாந்த சைவ சிவஞானபோத திராவிட மகா பாஷ்யகர்த்தராய் எழுந்தருளியிருந்த சிவஞான யோகிகளை வித்தியாகுரவராகக் கொண்டு, அம்மெய்ஞ்ஞான முனிவரிடத்தே, தென்மொழியிலே, பல இலக்கணங்களும், இலக்கியங்களுந், தருக்கமுஞ், சிவஞான நூல்களாகிய மெய்கண்ட சாஸ்திரம் பதினான்கும், பண்டார சாஸ்திரம் பதினான்கும், மற்றும் பல நூல்களும் ஓதியுணர்ந்து, கல்வி கேள்விகளில் வல்ல மகா வித்துவானெனப் பெயர்பெற்று, அச்சிவஞான யோகிகள் மாணாக்கர் பல்லோருள்ளுஞ் சிறந்தவராய் வீற்றிருந்தார்.

இவரது வாக்கு வல்லபத்தையும், பிரசங்க சாதுரியத்தையும் புகழாதார் இல்லை. இவர் செய்யுளியற்றும் விரைவு நெட்டுருப்பண்ணிய பழம் பாடம் ஒப்பித்தல்போல் இருந்ததென்று சொல்லுவர். இதனால் இவருக்குக் கவிராட்சசன் என்றொரு பெயரும் வழங்கியதென்பர். இதுமட்டோ! காலம் இடங்கட்

கேற்பப் புதிது புதிதாக யுக்திகள் வேண்டியவண்ணம் அவரது திருவாயினின்று தோன்றிக்கொண் டிருக்குமானால் அவர் பெருமை இத்துணைத்தெனச் சொல்லற்பாலதா? தமிழ் மொழி தழைத்தோங்கும் வண்ணம் அவதரித்த பெரியோர்களில் ஒருவர் என்று கூறல் மிகையாகாது.

பின்பு கச்சியப்ப முனிவர் சிவபெருமான் அப்புலிங்கமூர்த்தியாக எழுந்தருளியிருக்கப்பெற்ற திருவானைக்காவில் அமர்ந்திருந்தபொழுது, திருவானைக்காப் புராணமும், பூவாளூர்ப் புராணமும் மொழிபெயர்த் தருளினார்.

பின்னர்க் கொங்கநாட்டிலே, விராட்புருடனுக்கு விந்துஸ்தானமாய்ச், சிவபிரானாலே படைக்கப்பட்டதாய்த், தக்ஷிண கைலாசம், பிப்பிலாரணியம், மேலைச் சிதம்பரம், ஆதிபுரி, தவசித்திபுரம், பத்திபுரம், ஞானபுரம், வன்மீகபுரம், மேருபுரம், தேனுபுரம், பசுபதிபுரம், குருக்ஷேத்திரம், பிறவாநெறித்தலம் முதலிய பல தெய்வீகமான காரணப் பெயர்களையுடையதாய்த், தேவர் அசுரர் முனிவர் முதலிய அநேகராலே பூசிக்கப்பட்ட அளவில்லாத சிவலிங்கங்களையுடையதாய்த், காஞ்சிநதி, கந்ததீர்த்தம், சக்கரதீர்த்தம், பிரமதீர்த்தம், காலவதீர்த்தம் முதலிய பல திவ்ய தீர்த்தங்களை யுடையதாய் விளங்குந் திருப்பேரூருக்குக் கச்சியப்ப முனிவரர் சென்று, அங்கே சிலகாலம் வசித்தனர். அத்தலம் மூர்த்தி தல தீர்த்தங்களாகிய மும்மைச் சிறப்பும் பெற்று, இம்மை, மறுமை, வீடுபேறென்னும் மும்மைப் பயனும் தரத்தக்கது. மற்றெந்தத் தலத்திலும் இயற்றும் பாவம் திருவிடைமருதூரிலும், அத்திருவிடைமருதூரில் இயற்றும் பாவம், இப்பேரூரிலும் தீரும். பிரமகுண்டமாகிய திருநீற்றுமேட்டிலுள்ள விபூதியை அணிவோர்க்குப் பிரமராக்கதமும், மலடும், நோய்களும், இடர்களும், பாவங்களுந் தீர்ந்து, இகமும் பரமும் வீடுங் கூடும். இது பிறவாப்புளி, இறவாப்பனை முதலிய பல ஸ்தலவிம்பிதங்களையும், சோதி விருக்ஷம் சிலாநதி முதலிய பல பருவத விம்பிதங்களையும் உடையது. சிவபெருமான் இப்பேரூரின்கண்ணே இரசத சபையிலே, அரிபிரமாதியோர்க்கு ஆனந்த தாண்டவஞ் செய்துகாட்டியருளினர். விராட்புருடனுக்கு இருதயஸ்தானமாய் விளங்கும் ஸ்ரீசிதம்பரத்தின் கண்ணதாகிய கனகசபையிலே பஞ்சகிருத்திய திருகிருத்தஞ் செய்தருளுந் திருக்கோலத்தை இவ்வெள்ளியம்பலத்திலே சிவபெருமான் பரமாசாரியராகிய சுந்தரமூர்த்தி நாயனாருக்குக் காட்டக் கண்டு வணங்கிப் பேரானந்தப் பெருங்கடலின் மூழ்கி, மீண்டு, ஸ்ரீ சிதம்பரத்தை அடைந்து, சபாநாயகரை நமஸ்கரித்து, "மடித்தாடு மடிமைக்களன்றியே" என்னுந் திருப்பதிகம் பாடி அதிலே "பாரூரு மரவல்கு லுமைநங்கை யவள்பங்கன் பைங்கணேற்ற - னூரான் றருமனார் தமர்செக்கி லிடும்போது தடுத்தாட் கொள்வா - னாரூரன் றம்பிரா னாரூரன் மீகொங்கி லணிகாஞ்சிவாய்ப் - பேரூரர் பெருமானைப் புலியூர்ச் சிற்றம்பலத்தே பெற்றா மன்றே" என்று சபாநாதரைத் திருப்பேரூரிலே கண்டநிலைமையைச் சிறப்பித்தருளினர். இவையாதி பற்பல பெருமைகளையும் கச்சியப்ப முனிவரர் பற்பல முறை உற்று நோக்கி ஆனந்த வெள்ளத்தில் அமிழ்ந்திக் காலந்தோறும் சுவாமிதரிசனஞ் செய்துகொண்டு திருவருட் செல்வராய்ப் பல ஆண்டுகள் இத்தலத்தே வீற்றிருந்தார்.

அப்போது, சிலகாலம் மழையில்லாமையால் வெப்ப மிகுதிபற்றிச், சனங்கள் தாகசோகங்களுற்று வருந்துவதை நோக்கித், தெள்ளியோர் உள்ளமேபோல வெள்ளியம்பலத்திலே ஆனந்த தாண்டவஞ் செய்தருளிய காலத்து ஆடலின் வேகத்தால் அருமைத் திருமேனியில் ஆபாரணமாக அணிந்துள்ள அரவங்கள் விடத்தை யுமிழ்ந்ததனுற் றேவாதியோர்க்கு உண்டாகிய தாக சோகங்களைத் திருமுடிக்கண்ணதாகிய கங்கையைக் காஞ்சிநதியாகச் செல்லும் வண்ணம் ஆஞ்ஞாபித்து மாற்றியருளிய பொருண் முதலியவற்றை அடக்கி அரசம்பலவாணர் மீது பெரிதும் அருமையாகிய ஒரு பிரபந்தம் பாடி மழை பெய்யச் செய்து, ஜனங்களுடைய தாக சோகங்களை மாற்றினுர். பின்னும் பட்டீசர்மீது பல பதிகங்கள் பாடிப், பலருக்குக் குட்டநோய் முதலியவற்றைப் போக்கி மற்றும்பல அற்புதங்களையுஞ் செய்தருளினுர்.

இந்தத் தலத்தின் மகிமைகளை உலகத்தார் பலரும் உணர்ந்துய்யும்படி திருவுளங்கொண்டு, சொற்சுவையும் பொருட்சுவையும் இனிது விளங்கும் வண்ணம் காலம் இடங்களுக்கேற்ற அலங்கார அமைதியோடு இப்பேரூர்ப் புராணத்தை மொழிபெயர்த் தருளினுர்.

அதன்பின் திருத்தணிகையை அடைந்து, ஆங்கே சிலகாலம் வீற்றிருந்து, இயற்றமிழ்ப் போதகாசிரியர் விசாகப்பெருமாளையர் வித்துவான - சரவணப் பெருமாளையர் இருவருக்கும் பிதாவாகிய கந்தப்பையர் முதலாயினோர்க்குக் கல்வி கற்பித்தருளினுர். அப்போழ்து, பல வித்வானகளும் தமிழிற்குப் புறச்சமயியாற் செய்யப்பட்ட சீவக சிந்தாமணியைப் பேரிலக்கியமாகக் கொண்டாடுதலைச் சித்தத்திலே கொண்டு, அதினும் மாட்சிமைபெறத திருத்தணிகைப் புராணத்தை மொழிபெயர்த் தருளிச்செய்தார். சொல்வளம், செய்யுணடை, சந்தம், பொருட்சுவை யென்னும் இவைகளிலே, தமிழ் மொழியிலுள்ள எந்த இலக்கியமும் இதற்கு மேம்பட்டிலதென்பது அப்புராணத்தை ஓதி யுணர்வோர்க்கு எளிதில் விளங்கும்.

தம்மாணுக்கரிற் சிறந்தவராகிய கந்தப்பையருக்கு வயிற்றிலே ஒரு குன்ம நோயுண்டாயபொழுது, தணிகையாற்றுப்படையைப் பாடி, அவர் நோயை மாற்றியருளினுர். அதனுன் அவர் சிவத்தியான வுறைப்பிற் சிறப்புடையரென்பது தெள்ளிதிற் புலப்படும். மற்றும் திருத்தணிகைப் பதிற்றுப்பத்தந்தாதி முதலிய பிரபந்தங்களும் அங்கே இருந்தபொழுது இயற்றினுர்.

பின்பு சென்னைமா நகர்கருச் சென்று அங்கே சிறிதுகாலம் வதிந்தார். அப்பொழுது அவ்விடத்துப் பக்தசனங்களும, பிரபுக்களும் வேண்டிக்கொண்டபடி விநாயக புராணம், சென்னை விநாயகர் பிள்ளைத்தமிழ் முதலியன இயற்றி, அவர்கள் அடியுறையாக இரண்டாயிரம் வராகனிட அதைக் கொண்டு திருவாவடுதுறையில் ஆதீன பரமாசாரியாராகிய ஸ்ரீ நமச்சிவாய மூர்த்திகள் சந்நிதி மண்டபப்பணியை அணிபெறச் செய்வித்தருளினுர்.

விநாயகபுராணம் அரங்கேற்றுஞ் சபைக்கு ஐயாப்பிள்ளை என்னும் ஒரு பெரிய பிரபு "நாம்வா இதென்ன இராமாயணமா" என்று சற்றே இகழ்ந்தனர். மற்றப் பிரபுக்கள் முனிவரர்க்கு அதனை மறைத்தும், அவர் தமது புரா

ணத்தைத் தொடங்காது இராமாயணத்தை எடுத்துக்கொண்டு யாவரும் பிரமிக்கும்படி முதல் ஆறு செய்யுளில் நூறு குற்றம் ஏற்றினர். உடனே அப்பிரபு, நூறுவராகனும், பீதாம்பர முதலியவைகளுங் கொண்டுபோய்ப் பாதகாணிக்கையாக வைத்துத் தீர்க்கதண்டஞ் சமர்ப்பித்து, சுவாமிகளது மகத்துவம் அறியாத ஏழையைத் தேவரீர் காத்தருளுகவென்று விண்ணப்பஞ் செய்ய, அதன் பின்பு தமது புராணத்தைத் தொடங்கி அரங்கேற்றினர்.

இம்முனிவர் சென்னப்பட்டணத்தி லிருக்கும்போது, காஞ்சீபுரத்தில் எழுந்தருளியிருந்த அவராசிரியராகிய சிவஞான யோகிகள்பால், ஆங்குள்ள தமிழ் வித்துவான்கள் ஒருங்குகூடி, நீவிர் காஞ்சிமாண்மியஞ் செய்யப்புகுந்து, அதன் கண்ணே கடவுள் வாழ்த்தில், " சங்கேந்து மலர்க்குடங்கை " என்பதை முதலிலுடைய சபாநாயகர் துதியை முன்னர் அமைத்துத், " தணந்தபெரும் " என்பதை முதலிலுடைய தல நாயகராகிய ஏகாம்பரநாதர் துதியைப் பின்னர் வைத்தது தவறென்று சாதித்தனர். அச்சிவஞான யோகிகள் தம்முடைய மாணக்கரைக் கொண்டு அவர்களைத் தலைமடங்கச் செய்வதே தகுதியென்று திருவுளங்கொண்டு, அதனைக் கச்சியப்ப முனிவருக்குத் தெரிவித்தார். உடனே முனிவரர் சென்னையினின்றும் புறப்பட்டு ஸ்ரீகாஞ்சி சேர்ந்து, அனைவரையும் ஏகாம்பரநாதர் சந்நிதி மண்டபத்திற் சேரச்செய்து, பிரசங்கிக்கத் தொடங்குவாராகி, அந்தத் தலத்து ஓதுவாரை நோக்கி இந்தத் தலத்துத் தேவாரப் பதிகங்களுள் ஒன்றனை முதலிலே ஓதும்படி சொல்ல, அவர் " திருச்சிற்றம்பலம் " என்று தொடங்கினர். அப்பொழுது கச்சியப்ப முனிவர், ஆக்ஷேபித்த வித்துவான்களை நோக்கி இவர், " திருச்சிற்றம்பலம் " என்று தொடங்குகின்றாரே, இது உங்கட்குப் பொருத்தந்தானா ? இதுவரை நீங்கள் சேர்ந்து இச்சந்நிதியில், இந்தத் தலத்துத் தேவாரப் பதிகங்களைப் பிருதிவியம்பலம் என்று சொல்லி ஆரம்பிக்கும்படி செய்யக்கூடாதா வென்ற வளவிலே, அனைவரும் வாயெடாது ஊமர்கள்போலத் தலை வணங்கி யிருந்தனர். அதன்மேல் விநாயகர் காப்புக்குப் பின், கடவுள் வாழ்த்தில், முதலாவது உயிர்களின் போகம் வீடுபேறுகட்குக் காரணமாகப் பஞ்சகிருத்திய திருநிருத்தஞ் செய்தருளுஞ் சபாநாயகர் துதி கூறுதலே முறையென்று நியாயங்கள் காட்டி அவ்வித்துவான்களை அவமானம் அடையச் செய்தனர்.

பின்பு ஸ்ரீகாஞ்சியில் வீற்றிருக்கக் கருதி அங்கே அமர்ந்தபொழுது தம்முடைய ஆசிரியர் திருவாக்கைச் சிரமேற்கொண்டு காஞ்சிப் புராணத்து இரண்டாங்காண்டம் மொழிபெயர்ப்புச் செய்தருளிப், பின்னர்க் கச்சியானந்த ருத்திரேசர் வண்டுவிடுதூது, கச்சியானந்த ருத்திரேசர் பதிற்றுப்பத்தந்தாதி, பஞ்சாக்கரவந்தாதி முதலிய பல நூல்கள் இயற்றியருளினர்.

இங்ஙனம் உலகோபகாரமாகப் பல நூல்கள் இயற்றிப் பல நன்மாணக்கர்களுக்குக் கற்பித்துத், தமிழ்மொழியை அபிவிர்த்தி செய்து, சிவப்பேற்றிற்குக் காரணமாகிய சிவத்தியாநுதிகளின் உறைப்பில் வதிந்தருளிய கச்சியப்பமுனிவரர் ஸ்ரீகாஞ்சிபுரத்திலே, சாலிவாகன சகாப்தம் ளகஉ-க்குச் சரியான சாதாரணஹு சித்திரைமீ கஉ (20-4-1790) செவ்வாய்க்கிழமை, புனர்பூச நக்ஷத்

ஸ்ரீ

திரமும் பூருவ பக்ஷத்துச் சத்தமியுங் கூடிய கும்பலக்கினத்திற் பரிபூரணதசை யடைந்தனர்.

ஏர்தரு சாலி வாகன சகாத்த மாயிரத் தெழுசதத் தொருபத்
திரண்டின்மேற்சாதா ரணவரு டத்தி னியைதரு சித்திரைத் திங்கள்
சார்தரு தெய்தி பத்தினே டொன்று தகுசெவ்வாய் வாரம்பூ ருவத்திற்
சத்தமி புணர்பூ சத்திரு நாளிற் றவலறு கும்பலக் கினத்திற்
சீர்தரு துறைசை வாழ்சிவ ஞான தேவன்மா ணாக்கருண் முதன்மை
திகழ்ந்துள கச்சி யப்பமா முனிவன் றிருப்பெருங் காஞ்சியி னெய்திச்
சேர்தரு மடியார் தமதக விருளைத் தினகரன் முன்னிரு ளென்னத்
திருந்துதன் னருளா லகற்றிவீ டுறுத்திச் சிறந்தபூ ரணதசை யடைந்தான்.

(இச்செய்யுள் முற்காலத்தது.)

மெய்கண்டதேவர் மெல்லடிவாழ்க!

சிவஞானயோகிகள் சேவடிவாழ்க!

கச்சியப்ப முனிவரர் கழலடி வாழ்க!

கச்சியப்ப முனிவரர் சரித்திரச் சுருக்கம்

முற்றிற்று.

இது முதற் பதிப்பிற் கண்டவாறே சிற்சில மாறுதல்களுடன் பதிக்கப் பெற்றது.

உ

சிவமயம்

மேலைச் சிதம்பரம் என்கிற

திருப்பேரூர்.

தேவாரமாதி அருட்பாசுரங்கள்

ஆரூர் மூலத்தான மானைக் காவும் ஆக்கூரிற் றான்றோன்றி மாடம் ஆவூர்
பேரூர் பிரமபுரம் பேரா ஊரும் பெருந்துறை காம்பீலி பிடவூர் பேணுங்
கூரார் கொறுக்கைவீ ரட்டா னமும் கோட்டூர் குடமூக்குக் கோழம் பமும்
காரார் கழுக்குன்றுங் கானப் பேருங் கயிலாய நாதனையே காண லாமே.

அப்பர் சுவாமிகள் தேவாரம் - க்ஷேத்திரக்கோவை.

அஞ்சைக் களத்துள்ளார் ஐயாற் றுள்ளார் ஆரூரார் பேரூர் அழுந்தூ ருள்ளார்
தஞ்சத் தளிக்குளத்தார் தக்க ளூரார் சாந்தை யயவந்தித் தங்கி னார்தாம்
நஞ்சைத் தமக்கமுதா வுண்ட நம்பர் நாகேச் சுரத்துள்ளார் நாரை யூரார்
வெஞ்சொற் சமண்சிறையில் என்னை மீட்டார் வீழி மிழலையே மேவி னாரே.

அப்பர் சுவாமிகள் தேவாரம் - திருவீழிமிழலைத் திருத்தாண்டகம்.

கூறுந டைக்குழி கட்பகு வாயன பேயுகந் தாடநின் றோரியிட
வேறுப டக்குட கத்திலை யம்பல வாணனின் றாடல் விரும்புமிடம்
ஏறுவி டைக்கொடி யெம்பெரு மானிமை யோர்பெரு மானுமை யாள்கணவன்
ஆறுச டைக்குடை யப்ப னிடங்கலிக் கச்சி யனேகதங் காவதமே.

சுந்தரமூர்த்திகள் தேவாரம் - திருக்கச்சியனேகதங்காவதம்—2.

பாரூரு மாவல்கு லுமைநங்கை யவள்பங்கன் பைங்க ணேற்றன்
ஊரூரன் றருமனார் தமர்செக்கி லிடும்போது தடுத்தாட் கொள்வான்
ஆரூரன் றம்பிரா னாரூரன் மீகொங்கி லணிகாஞ் சிவாய்ப்
பேரூரர் பெருமானைப் புலியூர்ச் சிற்றம்பலத்தே பெற்றா மன்றே.

சுந்தரமூர்த்திகள் தேவாரம் - கோயில் - குறிஞ்சி—10.

ஆரூ ரத்தா ! ஐயாற் றமுதே ! அளப்பூர் அம்மானே !
காரூர் பொழில்கள் புடைசூழ் புறவிற் கருகா வூரானே !
பேரூர் உறைவாய் பட்டிப் பெருமான் பிறவா நெறியானே !
பாரூர் பலரும் பரவப் படுவாய் பாசூர் அம்மானே !

சுந்தரமூர்த்திகள் தேவாரம் - ஊர்த்தொகை.

உலகெ லாமுய்ய வுறுதியாம் பதிக முறைத்துமெய் யுணர்வுறு வொருமை
நிலவிய சிந்தை யுடன்றிரு வருளா னீங்குவார் பாங்குறு பதிகள்
பலவுமுன் பணிந்து பரமர்தாள் போற்றிப் போந்துதண் பனிமலர்ப் படப்பை
குலவுமீ கொங்கிற் காஞ்சிவாய்ப் பேரூர் குறுகினார் முறுகுமா தரவால். 88

அத்திருப் பதியை யணைந்துமுன் றம்மை யாண்டவர் கோயிலுட் புகுந்து
மெய்த்தவர் சூழ வலங்கொண்டு திருமுன் மேவுவார் தம்மெதிர் விளங்க
நித்தனார் தில்லை மன்றுணின் றாட னீடிய கோலநேர் காட்டக்
கைத்தலங் குவித்துக் கண்களா னந்தக் கலுழிநீர் பொழிதரக் கண்டார். 89

காண்டலுந் தொழுது வீழ்ந்துட னெழுந்து கரையிலன் பென்பினை யுருக்கப்
பூண்டவைம் புலனிற் புலப்படா வின்பம் புணர்ந்துமெய் யுணர்வினிற் பொங்கத்
தாண்டவம் புரியுந் தம்பிரா னாரைத் தலைப்படக் கிடைத்தபின் சைவ
வாண்டகை யாருக் கடுத்தவந் நிலைமை விளைவையா ரளவறிந் துரைப்பார். 90

அந்நிலை நிகழ்ந்த வாரருள் பெற்ற வன்பனா ரின்பவெள் ளத்து
மன்னிய பாடன் மகிழ்ந்துடன் பரவி வளம்பதி யதனிடை மருவிப்
பொன்மணி மன்று ளெடுத்தசே வடியார் புரிநடங் கும்பிடப் பெற்றா
லென்னினிப் புறம்போ யெய்துவ தென்று மீண்டெழுந் தருளுதற் கெழுவார்.

* * * *

மடித்தாடு மடிமைக்க ளென்றெடுத்து மன்னுயிர்கட் கருளு மாற்றா
லடுத்தாற்று நன்னெறிக்க ணின்றாலும் வழுவினர்க ளணையா வண்ணந்*
தடுப்பானைப் பேரூரிற் கண்டநிலை சிறப்பித்துத் தனிக்கூத் தென்று
நடிப்பானை நாமனமே பெற்றவா றெனுங்களிப்பா னயந்து பாடி. 115

ஏயர்கோன் கலிக்காமநாயனார் புராணம் - பெரிய புராணம்.

திருக்கோவையார்

மணமுரசு கூறல்

வரைவு தோன்ற மகிழ்வுறுதோழி நிரைவளைக்கு நின்றுரைத்தது

பிரசந் திகழும் வரைபுரை யானையின் பீடழித்தார்
முரசந் திகழு முருகிய நீங்குமெ வர்க்குமுன்னா
மரசம் பலத்து நின்றடும் பிரானருள் பெற்றவரிற்
புரைசந்த மேகலையாய் துயர்தீரப் புகுந்து நின்றே.

---

* நின்றார்கள் வழுவிநா கணையா வண்ணம்: என்பது பாடபேதம்.

பேரூர்

தானாத் தனதான தானாத் தனதான

தீராப் பிணிதீர—சீவாத் துமஞான
ஊராட் சியதான—ஓர்வாக் கருள்வாயே
பாரோர்க் கிறைசேயே—பாலாக் கிரிராச
பேராற் பெரியோனே—**பேரூர்ப்** பெருமாளே.

தத்த தானன தத்த தானன
தானா தானா தானா தானா தனதான.

மைச்ச ரோருக நச்சு வாள்விழி
மானா ரோடே நாணார் நீயார் எனுமாறு
வைத்த போதக சித்த யோகியர்
வாணாள் கோணாள் வீணாள் காணார் அதுபோல
நிச்ச மாகவு மிச்சை யானவை
நேரே தீரா வூரே பேரே பிறவேயென்
நிட்க ராதிகண் முற்பு காதினி
நீயே தாயாய் நாயேன் மாயா தருள்வாயே
மிச்ச ரோருக வச்ர பாணியன்
வேதா வாழ்வே நாதா நீதா வயலூரா
வெற்பை யூடுரு வப்ப டாவரு
வேலா சீலா பாலா காலா யுதமாளி
பச்சை மாமயில் மெச்ச வேறிய
பாகா சூரா வாகா போகா தெனும்வீரா
பட்டி யாள்பவர் கொட்டி யாடினர்
பாரூ ராசூழ் **பேரூ ராள்வாய்** பெருமாளே.

சிவமயம்

திருச்சிற்றம்பலம்

திருப்பேரூர்ப் போற்றிக் கலிவெண்பா

இஃது இந்நூலாசிரியரின் மாணாக்கர் வழிவழி வந்த

கோயமுத்தூர், வித்வான, கந்தசாமி முதலியார்

இயற்றியது

காப்பு

தேற்றமிகும் பேரைநகர்ச் செல்வர்பட்டி நாயகரைப்
போற்றிக் கலிவெண்பா போற்றுதற்குச்—சாற்றினடு
கட்டி யனைய கவியுதவிக் காப்பாகும்
பட்டிக் களிற்றின் பதம்.

கலி வெண்பா

1. *சீராரும் தெய்வ மகதியாழ்ச் செங்கரத்து*
நாரதனார் பூசை நடாத்துதலும்—நேராக
2. *வந்தருளிச் செய்து மனதுக் கிசைந்தவரந்*
தந்தருளிச் செய்ததிருத் தாள்போற்றி—வந்தித்துப்
3. *பூக்கைகொ டர்ச்சித்துப் போற்றியென்ற காலவர்க்குத்*
தீக்கை யளிக்கும் திறம்போற்றி—கோக்குலவான்
4. *பட்டியிட்டுப் பூசித்துப் பாலருத்த வாங்கதற்குச்*
சிட்டி யளித்தருளுஞ் சீர்போற்றி—குட்டியன்று
5. *துள்ளிக் குளம்படிநெய்த் தோறுபட வூறுசெயக்*
கொள்ளுதிரு மேனிக் குறிபோற்றி—யொள்ளியமால்
6. *கோமுனியாய்த் தென்கயிலைக் கோவில்செய வாங்கதன்பால்*
நேமமுடன் சென்ற நெறிபோற்றிப்—பூமிசையோன்
7. *பட்டிமுனி யாகப் படர்ந்து வடகயிலை*
கட்டிவழி பட்ட கழல்போற்றி—ஒட்டியா
8. *சம்பலத்தி லாங்கவர்கட் கானந்த மாநடஞ்செய்*
செம்பதுமப் பாதமலர்த் தேன்போற்றி—உம்பரெல்லாம்
9. *வெந்தகுவர்க் காற்று வேண்ட வபயமது*
தந்தருளிச் செய்த தயைபோற்றிக்—கந்தன்
10. *நிருதர் தமையழிப்பான் நேர்ந்தமரர் நோற்க*

மருதவரை தந்த வரம்போற்றி—ஒருதன்
11. குமதியா லேமாங்கி கொங்கை முயங்கும்பாழ்ஞ்
சுமதிகதி யேறவருள் சூள்போற்றிச்—சுமுகமின்றி
12. வன்குரக்கு மாமுகஞ்சேர் மன்னன் மணிதமுகம்
நனகுபெற நல்கும் நயம்போற்றி—முன்பிருகு
13. விட்டகொடுஞ் சாபந்தீர்ந் திந்திரனை வாளுள
விட்ட கருணை விதம்போற்றி—மட்டவிழ்தார்
14. மன்னன் கரிகால் வளவன் பழியொடெழு
கன்னியர்சா பந்தொலைத்த கால்போற்றி—மன்னரொன்று
15. நாற்றிக்கும் போற்றுதமிழ் நாவலூர் நம்பிக்காய்
நாற்றுநடும் பள்ளநடை போற்றி—போற்றுதிருச்
16. சிற்றம் பலம்வாழ் சிவமறையோர் செய்யழகு
சிற்றம் பலம்புகுந்த சீர்போற்றி—நற்றீர்த்த
17. மாஞ்சிவதீர்த் தங்க ளகத்தே சிறந்ததிருக
காஞ்சிநதி நல்குங் கனம்போற்றி—வாஞ்சித்த
18. நல்கும் பிறவாப் புளியு நவைதீர்ந்த
பல்வளமுஞ் சாவாப் பனைபோற்றிச்—சொல்வலியாற்
19. பொய்யுரைத்த வியாசன் பொறுக்கவென்று தாழ்ந்திடலுங்
கையொடுநாத் தந்த கழல்போற்றித்—துய்யபுகழ்க்
20. காசியினும் பேரூர் கணிப்பரிய தானமெனக்
கோசிகர்க்குக் காட்டுங் குணம்போற்றி—மாசிகந்த
21. பத்தியில்லாப் பேர்மேற் படைத்தரசு செய்திருக்க
அத்தருமற் கீந்த வருள்போற்றிச்—சித்திமுத்தி
22. யாதியவை நல்குவதற் காதிநக ராந்தலமே
மீதுயர்ந்த தென்ற விதம்போற்றித்—தீதுபுரி
23. அங்கிரனும் வேடன் அவியுமுனங் காஞ்சியெனுங்
கங்கைநுகர்ந் தெய்துங் கதிபோற்றிப்—பங்கடைய
24. அம்மை கௌரி யரியதவம் புரியச்
செம்மைபெற முன்னிற்குஞ் சீர்போற்றி—யெம்மையெலா
25. மீன்றெடுத்தா டன்னை யியல்பாகத் தீவேட்டுத்
தோன்ற விருந்த துணைபோற்றித்—தோன்றியெதிர்
26. சென்ற முருகனுக்குத் தெய்வானை யம்மைதனை
மன்றல்செய் வித்த வளம்போற்றி—நின்றுதவம்
27. புத்திரரை வேண்டிப் புரிந்த குசத்துவசற்
கத்திருவு நல்கு மருள்போற்றி—நத்துங்
28. குலசே கரனென்னுங் குட்டுவற்குக் குட்டம்
விலகவருள் செய்த விறல்போற்றி—புலகொருமூன்
29. றுண்ட திரிலோக சோழன் அருவினையைக்

ஈண்டருளிச் செய்யுங் க்ருபைபோற்றிப்—பூண்டவர்தம்
30. பாவம் பறிக்குஞ் சிவசின்னப் பான்மையெல்லாந்
தேவிக்குத் தேற்றுஞ் செயல்போற்றி—பாவியினைப்
31. பற்றும் அரக்கநோய் பாண்டியன்றே விக்ககலச்
செற்றதிரு நீற்றின் றிடர்போற்றி—மற்றுள்ள
32. பூசை விசேடம் புரிவோர்கட் கூறிரண்டு
மாசம் வகுத்த வகைபோற்றி—ஈசனுள்ள
33. சித்திபுரந் தேனுபுரந் தென்கயிலை ஞானக்கோ
முத்திபுரங் கல்லாத மூடருக்கும்—பத்திபுரம்
34. ஆதிபுரம் மேலைச் சிதம்பரமா வெள்ளிமன்றம்
போதிவனம் ஞானபுரம் போதபுரம்—ஏதுவினுன்
35. பேரூரொந் நாளும் பிறவா நெறியெனவும்
பேரூர்கொள் பற்பலவாம் பேர்போற்றிச்—சீரூரும்
36. நற்றலத்தின் சீரனைத்து நம்பனருள் செய்திடவே
கற்றறிந்த நந்தி கழல்போற்றி—மற்றதனை
37. நந்தி முருகற்கு நவிலவவர் நாரதற்குச்
சிந்தை தெருட்டுந் திடம்போற்றிப்—பிந்தவவர்
38. வேதவியா சர்க்கு விளம்பவவர் சூதருக்கு
மூதறிவிற் கூறு முறைபோற்றி—மாதவர்தம்
39. காசில் பிரமாண்டக் கௌமார சங்கிதையின்
பேசுகும ரக்கண்டப் பெற்றியிடை—வாசிக்க
40. உச்சிதமாய்ச் சொன்ன உரைபோற்றி செந்தமிழ்செய்
கச்சியப்ப மாமுனிவன் கால்போற்றி—நிச்சயமாய்
41. மூர்த்திதலந் தீர்த்தமிந்த மூன்றின் வழியடைந்தோர்
கீர்த்தி யனைத்துங் கிளர்காதை—நேர்த்திபெற
42. வாசிப்போர் கேட்போர் மலரா லனுதினமும்
பூசிப்போர் பெற்ற புகழ்போற்றி—நேசமுடன்
43. நற்றவத்தோர் கேட்டு நவைதீர வந்தருச்சித்
தெற்றுதிரைக் காஞ்சி யெழிற்புனல்தோய்ந்—துற்றவினை
44. பட்டழியப் பெற்ற பதம்போற்றி யாதிலிங்கம்
பட்டிப் பெருமான் பதம்போற்றி—நெட்டிலைவேற்
45. கையா னொடுமைந்து கையான் கழல்போற்றி
பையா ரரசம் பலம்போற்றி—மெய்யடியார்
46. பூங்கழல்கள் போற்றிநிதம் போற்றி யுயிர்க்கருளே
தாங்குபச்சை நாயகிபூந் தாள்.

திருச்சிற்றம்பலம்

திருப்பேரூர்ப் போற்றிக் கலிவெண்பா

முற்றிற்று

உ

சிவமயம்

திருப்பேரூர்ப் பிரபந்தச் செய்யுட்டிரட்டு

1—திருப்பேரூர்க் கிள்ளைவிடு தூது

இது

கோயமுத்தூர் வித்துவான் கந்தசாமி முதலியார்

[கி. பி. 1838—1890]

இயற்றியது

(அச்சானது சுபானு வருடம்)

38 அன்னை யுடையாய் அறிவுடையாய் ஆய்ந்திடுஞ்சொல்
வன்மை யுடையாய் மகிதலத்தில்—இன்னபுகழ்
39 எய்தி யுயர்வா மிளங்கிளியே! எந்தனது
செய்தி சிலவெடுத்துச் செப்பக்கேள்—வையத்துள்
40 வீசு புகழ்சேர் வியன்பதியென் றிவ்வுலகம்
பேசுகரு வூரிற் பிறந்தேன்யான்—மூசுதிறை
41 வெள்ளப் புனன்மே வியசீர்க்கங் காகுலத்திற்
பிள்ளையென வந்து பிறந்தேன்யான்—வள்ளல்பேர்
42 பூணுலக நாதன் பொருந்தவரும் பார்ப்பதிபாற்
பேணுமக வாகப் பிறந்தேன்யான்—பூணற்
43 கரிய புகழ்சே ரரங்கசா மிக்குப்
பிரியமரு காகப் பிறந்தேன்—உரியபல
44 சீரிட்ட நாளினலஞ் சேர்கந்த சாமியெனப்
பேரிட் டழைக்கப் பிறந்தேன்யான்—வாரிட்ட
45 நற்றொட்டி லேற்றி நலம்பலபா ராட்டியெனைப்
பெற்றவர்கள் போற்றப் பிறந்தேன்யான்—உற்ற
46 களங்க முளவெல்லாம் காசினியிற் றோன்றி
வளர்வதே போல வளர்ந்தேன்—இளமையிலே
47 தந்தை யிறந்தொழியத் தாயார் பிறந்தகத்தில்
வந்து வளர்க்க வளர்ந்தேன்யான்—செந்தமிழும்
48 அல்லாமல் இங்கா ளரசுபுரி ஆங்கிலர்தம்
சொல்லதுவுங் கற்கத் தொடங்கினேன்—............

54 தெய்வச் சிறப்புஞ் சிவனடியார் தஞ்சிறப்புஞ்
சைவச் சிறப்புந் தரிக்ககிலேன்—பொய்யார்
55 புலைத்திரளின் சேர்க்கையாற் புத்திவாத் தக்க
கலைத்திரளை யேதொன்றுங் கல்லேன்—கொலைத்திரள்சேர்
56 விவிலியநூற் கொள்கை மிகுத்தலா லன்றோர்
நவிலியநூ லொன்று நவிலேன்—அவமாகக்
57 காலங் கழித்தேன் கழித்தேன் குலவொழுக்கம்
சீலங் கழித்தே திரிதந்தேன்—ஞாலமுடன்
58 காசு பணத்திற்குங் கண்மயக்கும் வேசைகட்கும்
ஏசு மதத்திற்கு மிச்சைவைத்தேன்—சீசியென
59 நல்லாரைக் கண்டால் நடுங்குவேன் நல்லார்கள்
அல்லாரைக் கண்டா லகங்களிப்பேன்—பொல்லாத
60 துன்மார்க்க மென்றூற் சுகித்திடுவேன் சுத்தசைவ
சன்மார்க்க மென்றூற் சலித்திடுவேன்—............
75 பன்னா ளவமாகப் பாழுக் கிறைத்துவிட்டுப்
பின்னாளிற் சேர்ந்தேன்யான் பேரூரை—அந்நாள்
76 திருநாளா யெங்கோன் றெருவிற் பவனி
வருநாளாய் நேர்ந்த வகையால்—அருவுருவச்
77 சோதியான் றோன்றாச் சுயம்புவான் செஞ்சடையிற்
பாதிமதி சூடும் பரமனார்—மாதினையோர்
78 கூறுடையான் எட்டுக் குணமுடையான் பால்வெள்ளை
நீறுடையான் கையில் நெருப்புடையான்—ஆறுடைய
79 சென்னியான் ஆறுடைய சென்னியான் றன்னையே
முன்ன மளித்த முதல்வன்—பன்னாகப்
80 பூணுடையா னேரிந்தப் பூமிமுழு தஞ்சுமந்த
நாணுடையான் முப்புரிசேர் நாணுடையான்—காணுமவர்க்
81 கஞ்சக் கரத்தான் அருள்பெறவோ ருச்சரிக்கும்
அஞ்சக் கரத்தா னரியகருப்—பஞ்சிலையால்
82 ஐயம்பெய் யுங்கரத்தா னங்கமழ லூட்டினான்
ஐயம்பெய் யுங்கரத்தா னாதியான்—பொய்யாத
83 கக்கிரியை யோர்விலாக் கண்டகர்சா கக்கன
கக்கிரியை யோர்விலாக் கைக்கொண்டான்—மிக்கடியோ
84 முக்கண்ணா நல்லமிர்த மொப்பாவான் முச்சுடரும்
முக்கண்ணாய் வாழு முகமுடையான்—றக்கார்
85 மறந்தும் பிறவி வாநினையான் றானும்
மறந்தும் பிறவியிடை வாரான்—துறந்தோர்
86 தவந்திரண்ட தென்னத் தவளநிறம் வாய்ந்து
நிவந்துலக மூடுருவி நின்று—நவந்தரும்பல்

87 விம்மிதங்க ளோங்கி விமலமாம் வேதத்தின்
சம்மதமாம் வெள்ளித் தடவரையும்—தம்மதருட்
88 சத்தி யுறையுந் தடங்கிரியுஞ் சங்கேந்தும்
புத்தே ளயன்வாழ் பொருப்பிரண்டும்—நத்திக்
89 கருதமலை வில்லாமற் கந்த னருள்செய்யு
மருதமலை யென்னு மலையும்—ஒருபடித்தாய்ப்
90 பஞ்சப் பிரமமே பஞ்சவரை யானதெனு
மஞ்சடரும் பஞ்ச வரையுடையான்—எஞ்சாது
91 நீர்த்தரங்கத் தாலே நெருங்கு மகன்கரையைப்
பேர்த்தெறிந்து வெள்ளப்*பெருக்காகி—யார்த்தெழுந்தே
92 யந்நாட் பகீரதிக்கா யார்த்தெழுந்த கங்கையைப்போல்
இந்நாட் பலவுலக மீடேறப்—பொன்னூற்
93 பொலிந்த ரசிதப் பொருப்பி லுலாவி
மலிந்தபொருள் பற்பலவும் வாரிக்—கலந்து
94 தொடும்பொருளை யெல்லாம் சுவர்ணமயு மாக்கி
விடும்பரிசாற் காரணப்பேர் மேவிக்—கடும்பவநோய்
95 யாவு மகற்றி யறம்பொருளின் பாக்கியலை
வாவி வருங்காஞ்சி மாநதியான்—மேவுபுகழ்
96 ஏட்டி லடங்காமல் எவ்வுலகுந் தன்மணமே
நாட்டுவிக்குங் கொங்குவள நாட்டினன்—போட்டிவிளைத்
97 தூளூரொல் லாஞ்சின்ன ஆராய்ப் புறங்கொடுக்கப்
பேரூ ரெனத்திகழ்பே ரூரினன்—ஆரூரர்
98 பாமாலை சூடும் பணைத்தோளி லென்றன்புன்
பாமாலை சூட்டப் பணித்ததுபோற்—பூமாலை
99 நேசமாய் மாசகன்ற நின்மலமாய்ப் பொன்மயமாய்
வாசமார் கொன்றைமலர் மாலையான்—வாசிக்
100 கடும்பரியி லேறுவோ ரல்லாதார் காணப்
படும்பரிசொன் றில்லாப் பரியான—இடும்பச்
101 சிலையின் பொருட்டுவெள்ளைச் சிந்துரமு நல்குங்
கொலைவல்ல கம்பமத குஞ்சரத்தான்—அலையாடல்
102 ஈண்டுமடியவர்கட் கெய்தும்பே ரின்பமெனு
மூண்டு முழங்கு முரசத்தான்—ஆண்டவன்றன்
103 சேவேறு சேவடியை யல்லலதில்லை யென்றசையுங்
கோவேறு கொற்றக் கொடியினன்—பூவேறும்
104 அந்தணனும் நாரணனு மண்டபகி ரண்டமொடு
வந்தடங்கு மாணை வலியுடையான் மைந்தர்களாம்
105 பட்டி விநாயகனும் பன்னிருகைப் பண்ணவனுங்
கிட்டி யருகே கிளர்ந்துவரத்—தொட்டாரூர்

106 உண்ட பரிகலமு மொண்மலரும் பெற்றவெங்கள்
சண்டிப் பெருமானுஞ் சார்ந்துவர—மண்டியபோ
107 தன்பாற் றமிழ்பாடு மப்பருடன் சம்பந்தர்
வன்பா லடிமைகொண்ட வன்றொண்டர்—தென்பார்
108 விளங்கவரும் வாதவூர் வேந்தரிவ ரெல்லாம்
துளங்காது பக்கலிலே சூழ—வுளந்தனிலே
109 யிச்சை யறிந்துலக மெல்லாம் படியளக்கும்
பச்சைவல்லித் தாயாரும் பாங்கர்வர—வச்சுதனே
110 டிந்திரனே யாதி யிமையோர் குழாந்திரண்டே
யந்தரத்தின் கண்ணே யலர்தூவத்—துந்துமியே
111 யாதி முழவ மதிர முழங்கியெழ
வீதி நிரம்ப விருதடையக்—கோதில்
112 குணவடியா ரெல்லாங் குழாங்கொண்டு கூடிப்
பணிவிடைகள் வேண்டியவா பண்ண—வணிகிளரும்
113 வேத மொருபாலும் விமலத் தமிழ்வேத
நாத மொருபாலு நவின்றிலங்கச்—சீதப்
114 பனிவெண் மதியங்கள் பார்க்கவந்த தென்னக்
கனிவெண் குடைகள் கவிப்ப—நனிவிரைந்து
115 கங்கைத் திரள்வந்த காட்சியென மேலோங்கித்
துங்கக் கவரிபுடை துள்ளவே—யெங்குமாம்
116 மூவர் பெருமான் முடியா முதற்பெருமான்
தேவர் பெருமான் சிவபெருமான்—காவலராஞ்
117 செட்டிப் பெருமான் திதிப்பெருமான் காண்பரிய
பட்டிப் பெருமான் பவனிவந்தான—சிட்டரெலா
118 மாடுவார் தித்தித் தமுதமெனக் கானவிசை
பாடுவார் நின்று பரவுவார்—நாடுவார்
119 கண்ணே கருத்தே கதியேவான் கற்பகமே
யெண்ணே யெழுத்தே யெனத்துதிப்பார்—நண்ணைப்
120 பதிதரெனி னும்பவனி பார்க்கக் கிடைத்தாற்
கதிதருங்கா ணென்றே களிப்பார்—துதிசெய்யும்
121 விண்ணோரு மண்ணோரும் வேட்ட துனதுகடைக்
கண்ணே யளித்தருளுங் காணென்பார்—விண்ணவர்க்காய்க
122 கல்லைக் குழைவித்த கண்ணுதலே யெம்மனமாங்
கல்லைக் குழைத்தல் கடனென்பார்—அல்லைப்
123 பொருவு மிடற்றிலெங்கள் புன்மலமுஞ் சேர்த்தால்
இருமைக் கருப்பாகு மென்பார்—திருநுதலிற்
124 றீவைத்த தெங்கள்பெருந் தீவினையெல் லாமொருங்கே
வேவித்தற் கேயோ விளம்பென்பார்—சேவித்தோர்

125 தங்கண்மலம் போக்கவோ தண்புனலைச் சென்னிவைத்தாய்
திங்களையும் வைத்ததென்ன சேர்த்தென்பார்—எங்கள்பொருட்
126 டாயோர் நரவுருவ மானாய்க்கு வெங்கொடிய
பேயோடு மாடலென்ன பெற்றியென்பார்—தீயபவக்
127 காடெறிய வேயோ கணிச்சியினைக் கைக்கொண்டாய்
மாடா யொருமானேன் வைத்ததென்பார்—பீடாரும்
128 யோகத் திருந்து முமையாளைச் செம்பாதி
பாகத்தில் வைத்ததென்ன பற்றியென்பார்—ஆகத்திற்
129 கந்தபொடி பூசக் கருதாமல் வெண்ணிறமாய்
வெந்தபொடி பூசலென்ன விந்தையென்பார்—இந்தவகை
130 தத்த மனக்கிசைந்த சாற்றித் தொழுதுநிற்ப
வெத்தனையோ பேர்சூழ்ந் திரங்கிநிற்பப்—பித்தனேன்
131 கொஞ்சமுமுள் ளத்திலன்பு கொண்டதிலைக் கல்லான
நெஞ்ச முருகநைந்து நின்றதிலைத்—தஞ்சமெனக்
132 கண்ணருவி பாயவில்லை கைதலைமேற் கொள்ளவில்லை
மண்ணதனில் வீழ்ந்து வணங்கவில்லைத்—துண்ணெனவென்
133 னாகம் புளக மரும்பவில்லை யவ்விழவின்
மோகமொரு சற்று முயங்கவில்லை—வேகப்
134 பறவைவிலங் கோட்டிப் பயமுறுத்த நாட்டி
நிறுவுமொரு புல்லுருவை நேர்ந்தேன்—..............
151 ....
.....................................—வழுவிநீ
152 பேயின்கோட் பட்டாயோ பேதைமையோ வேற்றவர்தம்
வாயின்கோட் பட்ட வகைதானோ—வாயவிதம்
153 சொல்லென்றான் காட்டினில்வாழ் துட்ட விலங்கனையேன்
சொல்லன்று சொல்லத் தொடங்கினேன்—கல்லாத
154 மாந்தரென வென்னை மதித்தனிரோ விந்தப்பார்
வேந்தரெனைக் கொண்டாடி மெச்சிடுங்காற்—போந்தெனைநீ
155 கல்லுக்கு மண்ணுக்குங் காசடிக்குஞ் செம்புக்கு
மெல்ல வணங்கவில்லை யென்று—சொல்லுதறான
156 அன்னத்தைப் பார்த்தொருகொக் கானதுவான் மேற்பொய்கை
யின்னத்தை மீனாதி யில்லையெனச்—சொன்னத்தை
157 யொப்பாகு நீவி ருயர்ச்சியெனுஞ் சைவமோ
தப்பாகு மேசுச் சமயமொன்றே—யிப்பாரை
158 நீதிமிக வோதி நிலைநிறுத்த லாலதுவே
யாதியென லாமென் றறைந்தேன்யான்—ஓதியவை
159 கேட்டும் பொறுத்துக் கிருபையா யென்மீது
மீட்டு மருட்கடைக்கண் வீட்சணியம்—நாட்டி

160 யழகழகுன் செய்கை யழகழகுன் கல்வி
யழகழகுன் சொற்பிறந்த வாற்றல்—அழகாகும்
161 சைவத்தைப் போலாஞ் சமயமொன்றுஞ் சங்கரனுந்
தெய்வத்தைப் போலான தெய்வமொன்றும்—வையத்தில்
162 ஆதித்தன் போலா யனைத்திருளை யுந்துறக்குஞ்
சோதித் தனியாஞ் சுடரொன்றும்—பூதலம்போல்
163 ஏற்றுநாஞ் செய்கின்ற வெப்பிழையை யும்பொறுத்துப்
போற்றி யுணவளிக்கும் பூமியொன்றும்—பாற்றுளிபோற்
164 சூற்கொண் டுலகிற்குத் தோற்றுந் துணையாக
மேற்கொண்டு பெய்தளிக்க மேகமொன்றும்—ஏற்கனவே
165 யில்லையில்லை யில்லை யெனவே பறையறைந்து
தொல்லைமறை யாவுந் துணிந்துரைக்கும்—...........
190 ....
....—மேனி
191 கருமையா யூற்றைக் கலக்கிநீ ருண்ணு
வெருமையையு மொத்தாய்நீ யென்றான்—உருவமொன்றும்
192 இல்லான் குணமொன்று மில்லான் குறியொன்று
மில்லான் இறையென்றே யெம்மனோர்—சொல்லிப்பின்
193 மாறுபடக் கோலம் வகுப்பரேன் மற்றதற்கு
வேறு குறிப்பிருக்க வேண்டாமோ—கூறுமவர்
194 சொல்லும் பொருளுணராத் தோடத்தால் மூர்த்திகளைக்
கல்லொடுசெம் பென்றிகழக் கற்றனையால்—...............
406 ....
....—சரிதமெலாம்
407 வேதமா மென்று வெகுபேர் மதிப்பதால்
ஆதி மதமாமென் றறைந்தாய்நீ—பேதாய்
408 உலகின் மலிந்தவெலாம் உத்தமமோ செம்பொன்
நிலைகுறைந்துந் தாழ்வுபட்டோ நிற்கும்—அலைகடல்தான்
409 பொன்னம் பெரிதே யெனினுஞ்சிற் றாறலென
நன்னீர மனிதர்க்கு நல்குமோ—இன்னும்
410 விரிவாய்ப் பலருலகின் மேவவருண் ஞானி
யரிய னொருவனென வான்றோர்—தெரிய
411 வுரைத்தா ரதனு லுயர்வு குறைந்து
தரைப்பா லிழிவுளதோ சாற்றாய்—உரைப்பானேன்
412 நன்றெல்லாந் தீதாயுந் தீதெல்லா நன்றாயுங்
கன்றிவரத் தக்க கலிகாலம்—என்றென்றும்
413 பொல்லாதார் நல்லாராய்ப் பொங்கி யருமறைநூல்
கல்லாதார் வாழுங் கலிகாலம்—இல்லாளை

414 அன்னியர்தோள் சேர்த்தி யரும்பொருளை யீட்டியிழி
கன்னியர்தோள் சேருங் கலிகாலம்—மன்னரென்போர்
415 பாதகங்கள் செய்து பணம்பறிக்கு மாந்தரொத்துக்
காதகங்கள் செய்யுங் கலிகாலம்—தீத்தனால்
416 எள்ளுண்போர் தள்ளுண்போர் எசுண்போர் மாசுண்போர்
தள்ளுண்போர்க் கான கலிகாலம்—உள்ளுள்ளே
417 எக்குப் பெருத்துமத மேற்படுத்தித் தூஷணைத்தீ
தக்குங் கொடிய கலிகாலம்—மிக்குலகில்
418 ஈட்டுந் தவமாதி யின்மையாய்த் தெய்வநிலை
காட்டா தொழிக்குங் கலிகாலம்—............
437 ....
...................................—அந்தச்
438 சமையம் பெருகிடினும் தாழ்காலம் வந்தால்
இமையிலழி வெய்தி யிறுதல்—அமையுமந்தத்
439 துப்பற்ற மார்க்கத்திற் றோயாதே மாயாதே
கைப்புற்று நெஞ்சிற் கவலாதே—யெய்ப்புற்றுப்
440 பேய்த்தேரை நீரென்று பின்றொடர்ந்து நீர்நசையாற்
போய்த்தேடல் போலப் புலம்பாதே—வாய்த்தவெளிப்
441 பட்டப் பகலிற்கண் பார்வையிலாக் கூகையைப்போற்
றட்டித் தடவித் தவியாதே—கிட்டி
442 யவசமயத் துள்ளாழ்ந் தலையாதே யுன்றன்
சுவசமயந் தேரென்று சொன்னான்—சிவசமயத்
443 துண்மையெலா நெஞ்சத் துறுத்தினான் வேற்றுமதத்
திண்மையெலா மில்லாமற் செய்திட்டான்—அண்மைசெறி
444 பத்தி நெறியும் பழவடியார் தாள்பணியும்
புத்திநெறி யும்மெனக்குப் போதித்தான்—சித்திநெறி
445 காட்டினா னென்கட் கலந்துநின்ற தீக்குழுவை
யோட்டினான் வேறோ ருருச்செய்தான்—வேட்டுவனோர்
446 மென்புழுமைத் தன்படிவ மெய்துவித்த வண்ணமெனைத்
தன்புதிய கோலஞ் சமைப்பித்தான்—முன்பு
447 பதைப்பற் றிறுமாந்து பாறையொத்த நெஞ்சைப்
பதைப்புற் றுருகப் பணித்தான்—புதைத்தவன்பால்
448 எங்கு மிருப்பா னிறைவெனினு மூர்த்தியிடைத்
தங்கும் விசேடமெனச் சார்வித்தான்—அங்கெனக்குக்
449 கண்ணிணைநீர் வார்க்கவுடல் கம்பிக்க மெய்ப்புளக
நண்ணவொரு சால நவிற்றினான்—............
514 ....
...................................—மெய்யை

515 விரிந்த பொருளால் விளம்பியவென் ளையன்
பிரிந்தருளி ஞனென்ளைப் பின்னர்—...........
......................—பின்னரிவ்வூர்
574 நேயத்தா னீங்காம னீங்கிக் குணதிசைக்கட்
கோயம் பதியிற் குடிபுகுந்தேன்—ஓயாமே
575 யன்றுதொட்டு மார்கழியி லாதிரையு மீனமதி
யொன்றுந் திருநாளா முத்திரத்து—நன்றுசெறி
576 நாட்களிலும் சென்றுசென்று நாயகனூர் நாயகியார்
தாட்களிலே நாயேன் சரண்புகுந்தேன்—வேட்கையினுற்
577 சின்ஞளி ஞையச் சிவிகைமிசை யேற்றலெனை
வென்ஞ லறியா வியல்பளித்தான்—ஒன்ஞர்போன்
578 மாரு யெதிர்த்தபல மாற்றலரை மாற்றிமகப்
பேருதி பேறும் பெறுவித்தான்—வீருக
579 வெண்ணிய வெண்ணங்க ளெல்லா மெனக்களித்தான்
மண்ணிலுள்ளோ ரென்னை மதிக்கவே—பண்ணுந்
580 திருப்பணியுங் கொண்டருளிச் செந்தமிழ்ப்பாப் பாடும்
விருப்பருளி யாண்டு கொண்டான் மேஞள்..................

*　*　*　*　*

[இஃது இற்றைக்கு 50 ஆண்டுகளின் முன் அந்நாளில் பரவி வந்த கிறித்துவ மதச் சேர்க்கையிலிருந்து சைவ நன்மக்களைத் தப்புவித்தற் பொருட்டு சைவாபிமானமும் தமிழ் வல்லமையும் கொண்டு விளங்கிய இவ்வாசிரியரால் எழுதி அச்சிடப்பெற்றது. அதுபோலவே இந்நாளில் சுயமரியாதை என்றபேரால் அகங்காரமும் அறியாமையும் மேலிட்டுக் கொண்டு சைவ நன்மக்களை வெருட்டி வருகின்றமையால் இதனுட்கண்ட பொருள்கள் இந்நாளும் பயன் பெறுவனவாகும். அதுவே யன்றிச் சைவத்திறத்தைப் பெரிதும் பரப்புவனவாம். ஆதலின் இவை திரட்டி வெளியிடப்பெற்றன. இவ்வாசிரியர் விளம்பிஞு புரட்டாசிமீ 5உ பிறந்தவர். ஐம்பத்தொன்ரும் வயதிற் கரஞு சித்திரை மாதத்தில் சிவனடி சேர்ந்தனர். நீதிமன்ற வழக்கறிஞரா யிருந்ததன்றி தேவஸ்தானக் கமிட்டிக் காரியதரிசியாக நீண்ட காலம் இருந்து பேரூரில் பிரபல திருப்பணிகள் இயற்றியுள்ளார். கொங்குநாட்டுப் பாடல்பெற்ற தலங்களுள் அவிராசி கருவூர் - பவானி - பவானி - திருமுருகன்பூண்டி - இவைகளின் தல புராணங்களைப் பரிசோதித்து அச்சியற்றினர். பேரூர்ப்புராண முதற்பதிப்பு இவரது நன்முயற்சியாலேயே வெளியாயிற்று. கொடுமுடிப் புராணத்துச் சில பாகம் இவர் இயற்றியது. இவர் தொண்டை மண்டலம் கொண்டைகட்டி வேளாள மரபினர்.]

2—பேரூர் மும்மணிக்கோவை

[இதுவும் ஷை ஆசிரியர் இயற்றியது. அச்சிட்டது விஷு வருடம்.]

உரியபல வானவர்தம் மூரும்வேற் றூரும்
அரியயனுர் தம்மூரு மந்தோ—பெரியதென
ஒரூரை யான்வேண்டே னென்னுர் புரம்பொடித்த
பேரூரை யானடைந்த பின்.

3—பேரூர் பச்சைநாயகியார் ஊசல்

[இதுவும் ஷை ஆசிரியர் இயற்றியது. இரண்டாம் பதிப்பு. நந்தன வருடம் அச்சானது.]

திருமருவு வேதாக மங்கள் வாழத் திருநீறு மைந்தெழுத்துஞ் சிறந்து வாழக்
குருமருவு மெய்யடியார் கூட்டம் வாழக் கோதிலாத் தமிழ்வேதங் குலவி வாழ
உருமருவு மக்கமணி யுயர்ந்து வாழ வுலகனைத்துஞ் சிவசமய மோங்கி வாழத்
தெருமருவு பேரைநகர்ப் பட்டி நாதர் தேவிபச்சை நாயகியா ராடீ ரூசல்.

4—திருப்பேரூர் மரகதவல்லியம்மன் மாலை

[இதுவும் ஷை ஆசிரியரால் இயற்றப் பெற்றது. பேரூர்ப் புராணம் ஒவ்வொரு படலக் கருத்து முறையே கொண்ட ஒவ்வொரு பாட்டாக 31 கட்டளைக் கலித்துறைகளால் ஆயது. மூலமும் உரையுமாக ஆங்கீரச வருடம் அச்சானது.]

குசத்துவசன் வரம்பெறு படலம்

சகப்பேறு பெற்ற மதிகுல மன்னன் குசத்துவசன்
சுகப்பே றருள்புத் திரப்பேறு வேண்டித் தொழுதிடலும்
இகப்பே றெலாந்தரும் மாமரு தாசலத் தெல்லையிலே
மகப்பேறும் நல்கினை யன்றோ மாகத வல்லியின்னே. 26

விசேட பூசைப் படலம்

பழுத்த மனத்தொடு பங்குனி யுத்திர மாதியவாம்
விழுத்தகு நாட்களில் மாபூசை செய்து விழாவெடுத்தே
அழுத்தம தாகநின் சீர்த்திகள் பற்பல வாய்ந்துணர்ந்து
வழுத்து மடியவர் வாழ்வார் மாகத வல்லியின்னே. 31

5—பேரூர் பச்சைநாயகி யம்மை

ஆசிரிய விருத்தம்

[இதுவும் ஷை ஆசிரியர் இயற்றியது. 1878-ம் வருடத்தில் அச்சானது.]

கூடவோ நின்னடியர் குழுவுண்டு அவர்வயிற் கூடியன் பளவளாவிக்
கொண்டுநன் காராய்ச்சி செய்யவோ நூலுண்டு கோதெலாந் தீரநித்தம்
ஆடவோ காஞ்சிநன் னதியுண்டு நின்னடி யருச்சிக்க வோபச்சிலை
அங்கங்கு முண்டுநா டொறுமுச் சரிக்கவோ வைந்தெழுத் துண்டுதலையிற்
சூடவோ நின்னடித் தாமரைக ளுண்டுமெய் தோமற வணிந்துகொளவோ
சுண்ணவெண் ணீற்றொடுகண் மணியுண்டு நின்கோயில் சூழவோ கால்களு
பாடவோ நாவுண்டு கவலையுற் றடியனேன் பாழுக் கிறைத்தல்நன்றோ [ண்டு
பச்சிளஞ் சோலைதிக ழுச்சிதப் பேரைவளர் பச்சைமா கதவல்லியே. 2

6—ஸ்ரீ பேரூர் பச்சைநாயகியம்மை பிள்ளைத்தமிழ்

[கோயமுத்தூருக்கடுத்த ஓராட்டுக்குப்பை செட்டிப்பாளையத்திலிருந்த வித்துவசிகாமணி முத்துநைனாத்தை முதலியார் இயற்றியது. தொண்டைமண்டலம் கொண்டைகட்டி வேளாள மரபினராகிய இவர் சுமார் 120 ஆண்டுகளின் முன் வாழ்ந்தவர். இப்புத்தகம் சித்திரபானு வருடத்தில் அச்சானது.]

வருகைப் பருவம்

பொன்னே வருக வேதாந்தப் பொருளே வருக பாசுதரன்
புகழே வருக வுயர்ந்தகுணப் பொருப்பே வருக புகுந்தகலா
மின்னே வருக வருணிறைந்த வெற்பே வருக நல்லறத்தின்
விளைவே வருக மேலவர்செய் வினையே வருக மெய்ப்பொருளின்
றன்னே தனக்கா யுலகாளுந் தாயே வருக சிவஞானத்
தவமே வருக திரிபுரசுந் தரியே வருக சகலபத
மன்னே வருக வெற்பரசன் மகளே வருக வருகவே
வளர்தென் பேரை மரகதப்பெண் வாழ்வே வருக வருகவே. 5

பொன்னூசற் பருவம்

கொந்துலவு குழலிலணி கனகமணி யணிகளுங் கோலமலர் புனைதொடையலுங்
குலவுதிரு நுதலிலணி சுட்டியுங் கருணைகுடி கொண்டவிழி யஞ்சனமதுங்
கந்தர மதிற்புனைசெய் யொளிதழுவு மணிகளுங் கனிவாயு மினியநகையுங்
கருணைபூ டணமுலைகள் கொண்டமணி யாரமுங் கையணிக ளானவவையுஞ்

சுந்தர விடைக்கொளி தழைந்தபட் டுடையினொடு சுடர்புனையு மேகலையுந்துஞ்
சொற்கமல மலரைநிகர் பதபரி புரங்களுந் தோன்றநின் றருளியடியார்
புந்திவிழை வருள்பெரிய பேரைநக ருக்கரசி பொன்னூச லாடியருளே
புனிதருட னனவரத நடனமா கதவனிதை பொன்னூச லாடியருளே. 10

7. பேரூர்ப்பட்டிப் புராணம்.
என்கிற பிறவா நெறிப்புராணம்

[அச்சியற்றப் பேறவில்லை. ஆசிரியர் பேரும் விவரங்களும் தெரியவில்லை. இப்பாடல்கள் ஏட்டுப் பிரதியில் இருந்து எடுத்து எழுதப்பெற்றன. வனம் - நதி - தீர்த்தம் - மலை - நகரம் - விமானம என்னும் ஆறுக்கும் 6 சருக்கங்களாக 342 திருவிருத்தங்களால் சற்றேறக்குறைய 320 ஆண்டுகளுக்குமுன் சகம் 1530-ம் ஆண்டிலே இயற்றப்பெற்றுள்ளது. ஒரு பிரதி ஏடு மட்டும் உள்ளதால் இன்னும் பிரதிகள் வைத்திருக்கும் அன்பர்கள் பிரதிகளை உதவினார்களாகில் அச்சிட்டு வெளியிட உபகாரமா யிருக்கும்.]

காப்பு

நலங்கொள் காஞ்சி நதிப்பிற வாநெறித்
தலங்கு லாவிய தண்டமிழ்க் கெண்டிசைக்
குலங்க டேவர் குழாம்பணி கோபுரத்
திலங்கு மானை முகன்கழ லேத்துவாம்.

துதிகள்

பரிதியங் கடவுள் சூழும் பசும்பொற்லைப் பாந்த ளூச்சி
விரிதிரைப் புவன மூன்றும் விமைமல ரயனு மாலுஞ்
சுருதியு மறியா வின்பச் சொரூபனு னந்த நேயத்
திருநடம் புரியு மேலைச் சிதம்பரம் போற்றி போற்றி. 1

வேறு

கோமுனிக்குந் தொழுமுனிக்குங் குருமுனிக்குங் குவலயஞ்செய்
மாமுனிக்குந் தில்லையில்வாழ் மறையவர்மூ வாயிரர்க்குந்
தாமுனிக்கும் படிவேதத் தமிழ்பாடத் தடுத்தாண்ட
பாமுனிக்குந் திருநடனம் பயிலரசம் பலம்போற்றி. 2

வேறு

குங்குமவல் லியைப்புயத்துக் கோமளவல் லியைக்காப்பொற் குவளை யாளைப்
பங்கயவல் லியைச்சரண பரிமளவல் லியையளகம் படைத்து ளாளை
நங்கருவல் லியைக்களையும் நாற்கலைவல் லியையுலகம் நாலு மீன்ற
மங்கலவல் லியைப்பேரூர் மரகதவல் லியைத்தினமும் வணங்கு வாமே. 7

[இப்புராணத்துச் சருக்கங்கள் :— 1. பிப்பிலாவனச் சருக்கம், 2. காமதேனுச் சருக்கம், 3. திருநடனச் சருக்கம், 4. பிறவாநெறிச் சருக்கம், 5. தீர்த்தச் சருக்கம், 6. இடபகோபச் சருக்கம்.]

8—திருப்பேரூர் அரசம்பல விருத்தம்

[இது 90 ஆண்டுகளின் முன் செட்டிபாளையத்திலிருந்த கொங்கு வேளாளமரபு-வித்வான் குட்டி கவுண்டர் இயற்றியதாகச் சொல்லப் பெறுகிறது. எமக்குக் கிடைத்தது ஒரே பிரதி. அதில் 68 விருத்தங்கள் உள்ளன. இன்னும் அச்சிடவில்லை.]

வண்டுதொ டாமலர் கொண்டுனை தாண்மலர் மண்டிய காதலின்யான்
அண்டியெந் நாளும் வணங்குவ தாக அருந்தவ மேயருள்வாய்
புண்டரி காசனன் வெண்டலை யோடு பொருந்திய மேனியனே
அண்டரெல் லாரு மிறைஞ்சிய தாளர சம்பல நாயகனே. 3

9—திருப்பேரூர் வண்ணம்

[இது சற்றேறக்குறைய 100 ஆண்டுகளின்முன் தஞ்சை சில்லாவிலிருந்து திருவருள் வசததால் பேரூருக்கு வந்த ஒரு புலவர் அக்காலத்திலே பேரூரில் சங்கீத முதலிய கலைகளில் வல்லவனுயக் கருவத்தாற் புலவர்களை அவமதித்து வந்த பச்சை நட்டுவன் என்பவனது செருக்கை யடக்கும் பொருட்டு அவன் தந்த குழிப்புச் சந்தப்படியே போட்டியிட்டுப் பாடி முடித்து அந்தப் போட்டியிலே அவனை வென்று முன் இசைவின்படியே அவன் சிகையையும் அறுத்தார் என்ற காரணத்தால் **சிகையறுத்தான் வண்ணம்** என்றும் பெயர் பெற்றதென்பது கர்ண பரம்பரையான வரலாறு. அப்புலவர் பெயர் ~~இராமசாமிக்~~ கவிராயர் என்று கேள்வி. இஃது இன்னும் அச்சேறவில்லை. கிடைத்த ஒன்றிரண்டு பிரதிகள் சிலமாயும் முற்றுப் பெருமலு முள்ளன. சந்தக் குழிப்பும் வண்ணப் பாட்டும் மிக அருமை வாய்ந்தன. இப்பாட்டில் ஒரு பகுதி மட்டுமே குழிப்புடன் குறிப்புக்காக எழுதப் பெறுகின்றது. இவ்வரலாறு அவிநாசித் தங்கமுத்துப் புலவர் 1892-ம் வருடத்தில் எழுதிய கடிதத்தின் மூலம் தெரிந்து எழுதப் பெற்றது.]

சந்தக் குழிப்பு

தாந்தொந் - திமிதிமி - தணத்தொந்தந் - தரித்தாகத்
தரிக்கிட்ட - ணகுகுஜெஜ் தரிக்கித்தந் - தித்தம்
தரிக்கிட்ட - ணகுகுஜெஜ் - தரிக்கித்தந்
தித்திஜெஜ் - தகுந் - தகுந் - தணகிண - ஜெந் - தகுந் - தகுந் - தணகிண
திந்திண்ணத் - திக்கிட்ட - ஜெந்தாரி - தாரிக்குத் - தரிக்கிட்ட
தித்தித் - தரிக்கிட்ட
தித்தந் - தரிகு - தரிகுதிமித் - தாந்தத்தீ - தித்தந் - தாந்தத்தீ [னஞான்.
தித்தித்தண - தத்தண - தித்தண - திகிர்திகட - ததிகிணதந் - தொம்மெ

வண்ணப் பாட்டு

காந்தஞ் - செறிகதிர் - பனிக்குஞ்சம் - பிறைக்கோடிட் -
டெருக்குந்தண் - ணறுகுடன - கடுக்கைப்பொன் - கக்குந்
தளிர்ப்புட்ப - மதுமணஞ் - சுருப்புக்கும் -
பொற்சரங் - கொடுந் - தொடுஞ் - சடாதர-சங்-கரன் - பரன்-தபோதனர்-
சம்பன்னர் - பக்கத்திற் - கொண்டாடப் - பாதத்திற - காப்புட்பக் -
கொத்திட் - டருச்சிக்கச் -
சக்ரந் - திரிய - பணிநெளியப் - பூங்கச்சார் - ரத்ன - காந்தத்தோ -
டக்குக்குலா - முக்கணன் - பத்ரையோ - டெதிர்பொருத - நடனமிடு
கண்ணுதலான் ....

10—திருப்பேரூர்க் கண்ணுடிவிடு தூது

[இஃது இன்னும் அச்சில் வெளி வரவில்லை. 158 கண்ணிகள் கொண்ட கலிவெண்பாவாணியன்றது. இதனை இயற்றிய ஆசிரியர் பெயர் தெரியவில்லை. செட்டிப்பாளையத்தில் இருந்த மகா வித்துவான் வாசுதேவ முதலியார் இதனையும் விளக்குவிடு தூது என்ற பிரபந்தத்தையும் இயற்றியதாகச் சொல்வர். இவர் சற்றேறக் குறைய 120 ஆண்டுகளின் முன்னே வாழ்ந்தவர். பவானிக்கூடற் புராணம், அவிநாசிக் கருணாம்பிகை சதகம் முதலியவற்றின் ஆசிரியர். ஆனால் மருதமலையில் கோவன்பதி சரவணப்பெருமாள் பிள்ளை என்பார் கட்டின மண்டபப் பிரதிட்டையின்போது இதே ஆசிரியர் பவனிவிலாசம் என்ற ஒரு நூல் இயற்றியதாயும் தெரிகிறது அதில் "மன்னு சுக்கில" என்று பாடியிருக்கிறபடியால் இறைக்கு 120 ஆண்டுகளின் முன் இருந்தவர் என்று தோன்றுகிறது. இதிலும் அவர் பேர் விளங்கவில்லை.]

மறைமலையடிகள் நூல் நிலையம் MARAIMALAI ADIGAL LIBRARY

கார்போலு மேனியனுங் கஞ்சமலர் புங்கவனும்
பார்கீண்டும் விண்பறந்தும் பன்னெடுநாள்—ஆர்வமுடன்
தேடி வருந்தித் திரிந்துந் தெரியாமல்
நீடு சுடர்வடிவாய் நின்றருள்வோன்—பீடுடைய
தக்கன் சிரத்தைத் தகர்த்துத் தகர்ச்சிரத்தை
மிக்கத் திருத்தும் விறலாளன்—இக்குதனுக்
காமாரி சூலதரன் காரிலகு கந்தரத்தன்.
தீமைப் புரத்தைச் சிரித்தெரித்த—கோமான்........
பேதை மரகதமாம் பெண்ணைத்தன் மெய்யிலொரு
பாதியிலே வைத்துவந்த பட்டீசன்—தீதணுகாப்
பேரை நகர்வாழும் பெருமான்றன் மெய்யழகோர்
காரணமா யுன்னிடத்தே காணுதலும்—சீரிலகு
சுந்தரங்க ளெல்லாந் தொகுப்பி லொருவடிவாய்ச்
சுந்தரரைக் காட்டுந் தொழிலாடி!—யந்தரத்தில்
அம்புவியி லுள்ளபொரு ளத்தனையு நீயாடிற்
கம்பிதஞ்செய் வித்திடுவாய் கஞ்சனமே!—............
இரசமுடன் சேர்ந்திருப்ப தென்றறியா ருன்னை
நிரசமெனச் சொல்லுமது நேரோ—............
சுத்த தருப்பணமே! தூயவொளி வட்டமே!
அத்தமே! கஞ்சனமே! யாடியே!—தித்துபடி
மக்கலமே! யாசை வழுத்து முகுரமே!
மிக்க வருத்தமெலாம் விள்ளுதற்குத்—தக்கவனே
நீயன்றி வேறுலகில் நேசத்தா ரில்லையெங்கள்
நாயகன்முன் நீசென்று நண்ணுவையேல்—ஆயிழையாள்
பாலையரன் பால்காட்டிப் பானுவிழித் தன்னைமதி
போலவே காட்டியதாற் போதியில்வாழ்—மேலவன்றூன்
அன்றுசெயுஞ் சித்துவிளை யாடலைப்போ லேநீயும்
இன்றுசெய்தா யென்றுமிக வின்புறுவான்—சென்றதினுல்
வெல்வாய் மருமாலை மேலவன்றூன் றந்திடவே
சொல்வாய்கண் ணுடியே தூது.

11—திருப்பேரூர் விளக்கு விடுதூது

[மேற் பிரபந்தத்திற் கெழுதிய குறிப்புப் பார்க்க. இவ்வேட்டுப் பிரதி முற்றும் கிடைக்கவில்லை.]

உலகமெனு மாமடந்தை யொண்ணுதலிற் றீட்டுந்
திலகமெனும் பேரூர்வாழ் தேவன்—அலகையுடன்
ஆடும் பரம னரவுமதி சூகரத்தின்
கோடு கடுக்கைநதி கூவிளந்தார்—சூடுங்

கறைமிடற்றன் முப்புரத்தைக் காய்ந்தவன்மா தேவன்
மறலியைச்செற் றேனெழிற்கா மாரி—யிறைவன்
மாலயன்மால் காணு வடிவ னருணுதன்
மலையையொரு வில்லாய் வளைத்தோன்—கொலைமழுவு
மானுந் தமருகமும் வான்சிரமும் சூலிலைவேல்
தானுமெடுத் தேந்துகரன் றாழ்சடையன்—தேனுதரு
பாலின் விருப்புடையன் பச்சையுமை தன்னையொரு
பாலின் விருப்புடைய பட்டீசன்—..........

12—திருப்பேரூர் மரகதமஞ்சரி

[இது சற்றேறக்குறைய 90 ஆண்டுகளின்முன் கோவைப் பதியை அடுத்த தொண்டாமுத்தூரில் வாழ்ந்த சிதம்பர தாண்டவ ராய முதலியார் என்ற புலவர் இயற்றியது. இவர் தொண்டை மண்டல கொண்டைகட்டி வேளாள மரபினர். இது 32 பாடல் கள் கொண்டது. அச்சா யுள்ளது.]

தாயொடிவை யென்குறை யெனக்குவேண் டுவதிலீது.
தாவெனச் சீராடவுந்
தனையர்க்கு முறைமையைத் தனையர்கினை வின்படித்
தயாவைத்தல் தாயர் முறைமை
நாயொடுமொ ராப்பிலே னெனினுநீ தாய்தனையன்
நானென்று நின்றுசொன்ன
நாவினுக் கோருறுதி யுலகமா தாவெனும்
ஞாயமொன் றுளதாகையால்
வாயொடு மனத்தொடுமென் னெண்ணத்தி னொடுநின்று
வாழிநீ வாழியம்மா
மதிவைத்த சடையொடுங் கபாலசூ லத்தினொடு
மன்னுகங் காளவுருவப்
பேயோடு நடிக்கும் பிரானோடு பங்கில்வளர்
பேதையங் கனகவல்லி
பேரிமய வரைவல்லி சீதபரி மளவல்லி
பேரைமர கதவல்லியே.

தன்னெஞ் சறிந்துபொய் சொல்லும் புரட்டரைத் தன்னெஞ்ச மேசுடாதோ
சத்திய மசத்திய மிரண்டுமிக் கலியுகந் தன்னிற் பலித்திடாதோ
கன்னெஞ்ச மோவலது பணமமதை யோகல்வி கற்றகவி நாவலோரைக்
கசட்டா லடாப்பழி யுரைத்தபேர் வீடுசுடு காடாக நாட்செல்லுமோ

அன்னஞ் செறிந்தமல ரயனெழுத் தன்கருணை யழியெனி லழிந்திடாதோ
யமனுக்கொ ரிச்சையோ நீயிது விசாரியா தார்விசா ரிப்பரம்மா
பின்னஞ்சு ராகுமதி முன்னஞ்சு திருமுகப் பேதையங் கனகவல்லி
பேரிமைய வரைவல்லி சீதபரி மளவல்லி பேரைமர கதவல்லியே.

13—திருப்பேரூர்ப் பட்டீசுரக் கோவை

[இதனை இயற்றிய ஆசிரியர் பெயர் தெரியவில்லை. இது அச்சியற்றப் பெறவில்லை. கிடைத்த ஒரு ஏட்டுப் பிரதியும் மிகக்கிலமாயும் சிதைந்தும் பாட்டுக்கள் செவ்வனே தெரியாமலும் இருக்கின்றது.]

(தெய்வத்திறம் பேசற்குச் செய்யுள்)

கூடிடுங் காந்தமும் வல்லிரும் புந்தனைக் கூட்டிவைக்க
நாடிடுந் தெய்வம் நமதுபட் டீசர்நன் னூட்டுவெஃற்பின்
வாடிடு மின்னுயிர் மின்னே வருந்தல் வருவிதிதான்
தேடிடு நம்வினை கூட்டவுங் காதல் சிறப்புளதே. 22

(பாங்கிக்குத் தலைமகன் மடலேற்றினை யுலகின்மேல்
வைத்துணர்த்தற்குச் செய்யுள்)

அரும்பனை வாழ்ந்திடும் பேரைப்பட் டீச ரணிவரையின்
சுரும்பனை யார்தருங் காமத்திற் காளையர் சூழ்ந்தவரை
யிரும்பனை யங்நெஞ் சிரங்கா மதனம்பி னெய்வனந்தக்
கரும்பனை வெல்லக் கரும்பனை யின்மடல் காட்டுவரே. 118

(தலைவன் றன்பதி யடைந்தமை தலைவிக் குணர்த்தற்குச் செய்யுள்)

துன்றுங் குழன்மட வாய்சீ றடிதுன்பந் தோற்றநென்னல்
இன்றும் நடந்த வருத்தமுன் னேயெழிற் பேரையினில்
மன்றுங்கண் வெள்ளி மலையரு கேசிற்கு மாகனகக்
குன்றிங்கு தோன்றுதல் பட்டீசர் கோயிலிற் கோபுரமே. 360

14—பேரூர் மாலை

[ஆசிரியர் பெயர் தெரியவில்லை. ஏட்டுப்பிரதி மிகச் சிதைந்துள்ளது.]

அரிவையர்க ணேமமும் ஆடவர்க ணன்காமும்
பெருமைசெறி கற்பகமாம் பேரூர்—உருவு
கறுத்த விடங்களத்தான் காணுமுயி ரெல்லாம்
ஒறுத்த விடங்களத்தான் ஊர். 18

வாரேறு கொங்கையரு மாதவத்தோர் பூசையும்
பேரோதி யேமுடிப்பர் பேரூரே—நாரி
யிடமாக மத்த னெழிறருவே தத்தி
னிடமாக மத்த னிருப்பு. 27

15—திருப்பேரூர்ப் பச்சைநாயகி யம்மன் பந்தடி

[கோயமுத்தூருக்கடுத்த ஓராட்டுக் குப்பை செட்டி பாளையம் மகாவித்துவானாகிய ஸ்ரீ வாசுதேவ முதலியார் இயற்றியது. 64 ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் பிரபவஞு பங்குனிமீ"த்தில் இது கோய முத்தூர் வித்துவான் ஸ்ரீ கந்தசாமி முதலியார் அவர்களாற் பரி சோதிக்கப்பெற்று அச்சாயுள்ளது. ஒன்று முதல் பத்துப் பந்து கள் வரை அம்மையார் விளையாடியதாக உட்கொண்டு கலிப்பாவும் சந்த ஆசிரியப்பாவுமாக 20 பாட்டுகளடங்கியது. இவ்வாசுதேவ முதலியார் சற்றேறக்குறைய 120 ஆண்டுகளின் முன்னர் வாழ்ந்த னர் எனவும், அவர் தொண்டைமண்டலங் கொண்டை கட்டி வேளா ளர் மரபினர் எனவும், தொண்டை மண்டலத்துக் குன்றத்தூரைச் சார்ந்தவர் எனவும் தெரிகிறது. இந்தப் பிரபந்தப் பதிப்பிற்குச் சிறப்புப்பாயிரமாக ஷை செட்டிபாளையம் குட்டியானை முதலியார் இயற்றிய பாட்டுக் குறிக்கத்தக்கது.

" திருமருவு கொங்குநன் ஞட்டினிற் காஞ்சிநதி தீரத்தின் மாலயன்முதல்
தேவர்தொழ அருள்செயும் பேரையம் பதியில்வாழ் சிவபரஞ் சுடரிடப்பான்
மருவுமரகதவல்லி யிருபதாம் புயமலரை வாழ்த்துபந் தடியெனும்பா
வளர்கங்கை குலதிலகன் குன்றைநக ராதிபன் வாசுதே வக்கவிவலன்
பருகுசுவை மிகுதமிழி னுற்புனைந் திடவதைப் பண்ணைசூழ் மணவூரில்வாழ்
பாவலன் கந்தசா மிக்குரிசில் வழுவறப் பார்த்தளித் திடவதனையே
கருணைமிகு மாவைநகர் வித்துளார் கோத்திரன் கலைபல வுணர்ந்தசீலன்
கற்றவர்க் கருள்கொண்டை யப்பவே ளச்சிற் கவின்பெற வியற்றினனே "

இவர் பேரூரைப்பற்றி இயற்றிய ஏனைப்பிரபந்தங்களின் பாடல்கள் சில மேலே காட்டினேம்.]

காப்பு

தேமேவும் பேரைநகச் செல்விபச்சை நாயகிமேற்
பாமேவும் பந்தடியாம் பாடுதற்கு - நாமேவும்
பைந்தமிழைத் தந்தருளும் பட்டிக் கணபதிதன்
கந்தமலர்ச் செஞ்சரணங் காப்பு.

நூல்

செயச வுந்தர - விடையினன் - மதி
யயமி ருந்தொளிர் - சடையினன்
தேவர் சிந்தைசெய் - சோதியான் - சிவ
காம சுந்தரி - ...பாதியான்

வயமு றும்பர - சார்கையான் - செழுங்
கயலு றும்பிரை - யாகையான்
வரங்கொள் பேரை - நகரினன் - உயர்
திரங்கொள் சீர்கள் , தழைக்கவே -

பயிலு மோதிம , நடையினள் - மயில்
இயலுஞ் சாயன்மின் - இடையினள்
பங்கே ருகப்பொற் - கழலினள் - மிகுங்
கொங்கே யிருக்கும் - குழலினள்

கயல ணிவளை - சிலம்பவே - குழல்
வயில றுபதம் - புலம்பவே
கதிக்கு மாக - தாம்பிகை - யன்பர்
துதிக்க வொருபந் தாடினள். (க)

கலிப்பா

சீர்மேவு காஞ்சிநதி தீரமுள்ள பேரைவளர்
தார்மேவு பட்டிலிங்க சங்கரனர் பங்கிலுறை
கார்மேவு பைங்கூந்தற் கன்னிபச்சை நாயகியாள்
ஏர்மேவு பெண்களுட னிசைந்தொருபந் தாடினளே. (க)

[இந்த ஆசிரியப் பாட்டுக்களின் சந்தம் பந்தடிக்கும் விளையாட்டிற்கு ஏற்றதாக எதுகைத் தொடையாக அமைந்து, ஒவ்வொரு பாட்டிலும் முன்னிரண்டடிகள் பெருமானது வருணனையும் பின் இரண்டடிகள் அம்பிகை வருணனையுமாகவும் உள்ளது கவனிக்கத் தக்கது.]

மாரனுக்கழ - லூட்டினன் - தமிழ்க்
கீரனுக் கருள் - காட்டினன்
மருத்த நேமிக் - குழலினன் - ஞெழு
வெடுத்த ஞானக் - கழலினன்

மேருவைச் சிலை - யாக்கின - னடி
யாரகத்துயர் - போக்கினன்
விளங்கும் பேரை - நகரினன் - திரு
வளங்கொள் சீர்கள் தழைக்கவே

யாரணத்துறு - நிலையினுள் - வளர்
பூரணச்செழுங் - கலையினுள்
அணிகொள் ஞானச் - சிரத்தினுள் - அன்பர்
பணியும் மேன்மை - வரத்தினுள்
வாரணைத்தருள் முகையின் மேன்மணி
யார முத்துக - ளலையவே
வாலசுந்தரி - மரகதாம்பிகை
மகிழ்வோ டாறுபஞ் தாடினள். (சு)

கலிப்பா

வலிமுகத்துச் சோழனுக்கு மனிதர் முகங்கொடுத்த
தலைவர்பட்டி நாதரிடத் தையல்பச்சை நாயகியாள்
பலகலனுஞ் சோதியின்னப் பண்ணூர் விடையொசிய
வலர்மகளுங் கொண்டாட வாரும்பஞ் தாடினளே. (சு)

16—திருப்பேரூர் உலா

[இது சமீப காலத்தில் கோவன் புதூருக்கடுத்த வட வழியில் உபசுப்பிரமணிய மரபினரும் மருதாசலக் கடவுள் பிள்ளைத் தமிழ் முதலிய சில நூற்களின் ஆசிரியருமாயிருந்த மு. அருணாசலக் கவிராயரால் ஏறக்குறைய 9 ஆண்டுகளின் முன் இயற்றப் பெற்றது. 915 கண்ணிகள் கொண்ட கலிவெண்பாவில் இயன்றது. 1921-வது ஆண்டில் அச்சானது. இவ்வாசிரியர் தமிழ் இலக்கியத்திலும் சோதிடத்திலும் வல்லவராயிருந்தனர். யவனகாவியம் என்ற அரிய சோதிட நூலைத் தமிழிலியற்றினர். இவர் 2 ஆண்டுகளின் முன் காலஞ்சென்றனர்.]

வீழி மிழலையான் மெய்யருளைப் பாடக்
காழி யவதாரக் கண்ணியனு—மாழிவாய்க்
கன் [1]மதலை யூரக் கடந்தானும் வன்மீனுண்
நன்மதலை மீள நவின்றானுந்—தன்மைபெறக்
[2]கோமாயுவை மதுரைக் கோமான் வியப்பாக
மாமாவெனக் காணும் வாசகனும்—தாமேறும்
புத்திர வாகனத்திற் போதரவு மாதவரு
மெத்திசையுஞ் சூழவிரைந் தேகினர்—சத்தியசந்
தான குரவர் சமய குரவருமுண்
டான குரவ ரணியணியாய்த்—தானுலவத்

1 மரக்கலம். 2 நரி.

தென்னர் பெருமானுஞ் செம்பியனுஞ் சேரலனு
மன்னர் திரளும் வருதினியுந்—துன்னவே
டம்மார மொட்டகையிற் றூக்க முழுப்பேரி
கைம்மா முதுகிற் காங்கவே—யைமா
வருண னிடக்கை யகற்றுவா னேகி
விருதுடா லண்ட மிடையவே—சுருதிச்
சிகரத் துவசன் திருக்கணுதற் காற்று
மகரத் துவசன் வரவுமே—நுகர்தற்கே
கற்போ னகமானுன் காதலன்றன் கைச்சுரிகை
நிற்பாருக் கங்கே நெருப்பகற்றப்—பொற்பாரு
மின்னலென வேதிரிப்ப மெய்யடிமை காட்டத்
துன்னி யுவகையொடு தோத்திரிப்ப—முன்னவர்மேற்
சொந்தமாய்க் கிள்ளைவிடு தூதுரைத்த நாவலர்க்குச் .
சந்ததியாய் வந்தசிவத் தன்மையான்—செந்தமிழின்
மிக்கபுகழ்ச் சுப்பிரமண் யக்குரிசி லுட்கருதி
நெக்குருகி முற்கனிவின் நிற்கவே—மிக்கமநுப்
பத்தியோகம் ஞானம் பாரிலிவை மூன்றும்
நித்தியமாய் நிற்கு நிலைமையாஞ்—சத்தியத்திற்
கூறவரும் வேதங் குறித்தவழி ஞானந்
தேறவருண் முத்தீக்கை செய்தோராய்.....................

17—திருப்பேரூர் மரகத மாலை

[இது 60 ஆண்டுகளின் முன்னர் எழுதப்பெற்றதாகத் தெரிகிற "பலகதம்பத்து ஏடு" என்ற பெயர் பூண்ட ஒரு ஏட்டில் அடங்கிய அநேக பிரபந்தங்களில் ஒன்றாகக் கண்டது. மேலும் கீழே குறிக்கப்பெறும் "பச்சை நாயகியம்மன் பேரில் வருகை", "பச்சை நாயகி பேரில் திருவூஞ்சல்", "பச்சை நாயகியம்மை பேரில் தென்பாங்கு" என்ற பிரபந்தங்களும் அவ்வாறே அவ்வேட்டிற் காணப்பெற்றன. இவைகளின் ஆக்கியோர் பெயர் முதலிய எவ்விவரமும் தெரியக்கூடவில்லை. ஏறக்குறைய நூறு ஆண்டுகளின் முன் வசித்த புலவர் அல்லது புலவர்களால் இவை ஆக்கப்பெற்றிருத்தல் வேண்டும் என்று தோன்றுகிறது. இவை யாவும் பாட்டுகள் செம்பாகமாகவும் எளிதிற் பொருள் விளங்குபவையாகவும் உள்ளன.]

திருவி ருக்குஞ் செழுங்கொடித் தாமரைச் செங்கண் மாலும் பிரமனுந் தேடிய
கருவி ருக்குங் கனைகழற் சேவடி காட்டி என்னையுங் கைக்கொள வேண்டுமே

குருவி ருக்குங் குறியறி வித்திடாய் கொன்றை தாதகி தும்பை குராமலா
மருவி ருக்குஞ் சடாடவிக் குன்றிலே வளரும் பேரை மரகத வல்லியே. 1

[இது 50 பாட்டுகள் கொண்டது. 51 வது பாட்டில் வாழியுடன் நிறைவேறி யுள்ளது. இதுவும் பின்வரும் "ஊஞ்சலு"ம் மேலே வித்துவான் கந்தசாமி முதலியார் பாடியவையான (4) "மரகத வல்லியம்மன் மாலை" (3) " பச்சை நாயகியார் ஊசல்" என்பவைகளி னின்றும் வேறாகவுள்ளன.]

18—பச்சை நாயகி யம்மன் பேரில் வருகை

[இது பத்துப்பாடல்கள் கொண்டது. பிள்ளைத்தமிழில் ஒரு பருவமாகிய வருகைப் பருவத்தின் பாடல்கள் வேறு; இவை வேறு. இவை. தனிப்பாடல்கள்.]

அருணவொளி பெறுகிரண சோதியொரு பாதியின் றண்டமூ தண்டமேலும்
அப்பாலு முள்ளும் புறம்புமா யெங்கெங்கும் அருவுருவ மாகிநின்று
துரியவா தீதங் கடந்தபர மானந்த சுந்தரத் தொளியுமாகித்
துக்கசுக பேதமற் றுளநெக்கு நெக்குருகு தூயதண் ணளிப ழுத்த
தருணமோ னியரிதய கமலா சனத்திலகு தருணபரு வதவர்த்தினீ
தயவா றலைக்குள்நிறை பரிபூ ரணத்துதைய சந்திரவா கினிமோகினீ
பருமணிக் கிரணநூ புரசரணி தாணிதரு பைந்தொடியெ னம்மைவருக
பதுமமணி மண்டபச் செல்வியெம் பேரைவளர் பச்சை நாயகி வருகவே. 1

19—பச்சைநாயகி பேரில் ஊஞ்சல்

[இது 10 பாட்டுக் கொண்டது.]

சீர்கொண்ட நதியணிசெஞ் சடையு மாடத் திகழ்மகர குண்டலமுந் திங்க ளாடப்
போர்கொண்ட திரிசூல மழுமா னாடப் புகலரிய வெம்புலியுன் போர்வை யாட
ஏர்கொண்ட பாதகிண் கிணியு மாட இயம்பரிய விதழிமலர் மாலை யாடக்
கார்கொண்ட கண்டர்பட்டி நாதர் பங்கிற் கருணைபச்சை நாயகியா ராடி ரூஞ்சல்.7

20—பச்சைநாயகி யம்மன் பேரில் தென்பாங்கு

[இதுவும் 10 பாடல்கள் கொண்டது.]

தேனே பசுங்கிளியே தெள்ளமிர்தே யுள்ளனமே
ஊனே யுயிரேயென் னுட்கலந்த நாயகமே
வானோ ரறியா மலரடிதந் தாளவந்த
மானே திருவேயென் மரகதப்பெண் மாமயிலே.

நாலவட்டம் ஊஞ்சல் நடுச்சிறந்த தேனேயான்
ஓலமிட்ட சத்தம் உனதுசெவிக் கேட்கிலையோ
ஆலமிட்ட கண்டத் தரசர்பட்டி நாதருக்கு
மாலையிட்ட மாதே வளர்பச்சை நாயகியே. 4

எட்டி லெழுத அடங்காதே யென்துயரம்
நாட்டி லெவருடனே நவிலுவது நாரணியே
பாட்டினிசை கேட்டருளும் பாமர்பட்டி லிங்கருடன்
மாட்டில்நீ ஏறி வரும்பச்சை நாயகியே. 6

21—மருதாசல மூர்த்தி சதகம்

[இது 100 பாடல்கள் கொண்டது. ஆக்கியோன் பெயர் முதலிய விவரங்கள் தெரியவில்லை. 63 ஆண்டுகளின் முன்னர் பிரபவ ஆண்டில் எழுதிய ஒரு ஏட்டுப்பிரதியிலிருந்து இது எடுத்து எழுதப் பெற்றுள்ளது. ஏறக்குறைய 100 ஆண்டுகளின் முன் இயற்றப் பெற்றிருத்தல் வேண்டுமென்று தோன்றுகிறது. இதில் ஒவ்வொரு பாட்டும் "மாத னகர் மேவு நஞ்சப்பன்மன மகலாத மருதாசலக் குமரனே" என்ற மகுடத்துடன் முடிகின்றது. மாத நகர் என்பது கோவன் புத்தூருக்கு மேற்கில் ஏழு நாழிகையளவில் இப்போது மாதன்பட்டி என்று வழங்கும் ஒரு கிராமம் என்று தோன்றுகிறது. எனவே அவ்வூரில் மருதாசலக் குமரன் பேரில் பத்தி செய்யும் நஞ்சப்பன் என்ற பேருடைய ஒரு பிரபு இருந்தார் என்றும், அவரது வேண்டுகோளின்படி இச்சதகம் அவராற் பரிசில் பெற்ற ஒரு புலவரால் இயற்றப் பெற்ற தென்றும் ஊகிக்க இடமிருக்கிறது. இது அக்கால வழக்குப்போலும். அவிநாசிக் கருணாம்பிகை சதகம் இயற்றிய செட்டி பாளையம் மகாவித்துவான் வாசுதேவ முதலியார் "கங்காகுலன் சுப்பிரமணியன் மனமகலாத கருணையச் செல்வியே" என்ற மகுடத்துடன் இயற்றியதும் காண்க. இப்பிரபந்தத்தின் பாடல்கள் மிகச் செம்பாக மாகவும் சிறுவர்களும் எளிதின் உணரும்படி வெண்மையாகவும் அமைந்துள்ளன. மருதமலையானது பேரூரின் எல்லையாகிய ஐம்பெருமலைகளில் ஒன்ருய் இத்தல புராணத்திற் சேர்ந்து மான்மியம் பேசப் பெற்றிருத்தலால் இதன் மீதுள்ள பிரபந்தத்திரட்டும் அது போலவே உள்ள வெள்ளி மலையினைப்பற்றிய பாடல்களும் இதிற் சேர்க்கப் பெற்றன.]

சகல மாகியசுய சனங்களுக் கதிகமாந் தனையீன் றெடுத்த தந்தை
தனையீன் றெடுத்ததந் தைக்கதிக மனதிற் சலியாம லேபெற்றதாய்
மகிழ்வுடன் பெற்றதாய் தனிலுமே யதிகமா மருவிலாத் தன்கைப் பொருள்
வரிசையுள தனதுகைப் பொருளினுக் கதிகமாம் வாலையிற் கற்றவித்தை
தொகையாக வேகற்ற வித்தையிலு மதிகமாம் துணையான தன்மதானம்
துணையான தன்மதா னத்தினுக் கதிகமாஞ் சொலுகின் பதத்தியானம்
மகிதலம் புகழ்கின்ற பெரியபா யகியுதவு மாலையம் புயவேலனே
மாதனகர் மேவுநஞ் சப்பன்மன மகலாத மருதா சலக் குமரனே. 3

22—மருதாசலபதி தாய்மகளேசல்

[இது 12 பாடல்கள் கொண்டது. மருதாசல மூர்த்தியை நாயகனுகக் களவியற்றுறையில் கலந்த மகளை நோக்கி நற்றாய் வினவியது போலவும் மகள் விடை சொல்வது போலவும் அகப்பொருட் டுறையிலே வினுவிடையாக வைத்துப் பாடப்பெற்றது. பாட்டுகள் மிகச் சந்த வின்பமும் பொருளின்பமும் விரவியியன்றுள்ளன. இதுவும் 100 ஆண்டுகளின் முன்னர் இயற்றப் பெற்றது போலும். ஆக்கியோன் பெயர் முதலிய விவரங்கள் ஒன்றும் தெரியவில்லை.]

தாய் வினு	காரலர்கூந் தற்சிகழி கைகலைத்து முடித்ததென்ன மகளே-நெடுங் கரியொடரி திரிமருத கிரிமுருகர் மருவியணைந் தாரோ-அதுகேள்
மகள் விடை	பாரதன மாதருடன் பாந்துதும்பி சுழன்றுடும் போது-சுரும் பாருமலர்க் குழல்சரிந்து சோரவதை முடித்ததடி தாயே 1
தாய் வினு	காவிவிழி மலர்முருக்கின் பூவின்மிகச் சிவந்ததென்ன மகளே-விடக் கந்தானுர் தந்ததிரு மைந்தாடற் கந்தரணைந் தாரோ-அதுகேள்
மகள் விடை	சேவிலுறும் பட்டீசர் கோவிலினில் இராவின்விலை மாதர்-நடஞ் செய்ததனைப் பார்த்திருந்த செய்கையினுற் சிவந்ததடி-தாயே. 2
தாய் வினு	எள்ளளவா கிலுமனதிற் கள்ளம்வையா மற்சொலுவாய்-தினமும் உலகி லெத்துடனே நீபடித்த வித்தையெல்லா மறிவனடி மகளே-அதுகேள்
மகள் விடை	கள்ளமெல்லாம் வெளியில்விட்டே உள்ளபடிஉனக்குரைத்தேனிப்போ-தெனக்குக் காதல்தந்த மருதமலை நாதன்மண வாளனடி-தாயே. 12

23—மருதாசலபதி உயிர் வருக்கமாலை

[இஃது கோயமுத்தூர் வித்வான் கந்தசாமி முதலியார் அவர்களால் இயற்றப்பெற்றது. உயிர் எழுத்துக்கள் ஒவ்வொன்றினை

யும் வரிசையாய் ஒவ்வோர் பாட்டின் முதலெழுத்தாக வரும்படி அமைத்து 12 பாடல்களால் இயன்றது. 1873-ம் ஆண்டில் அச்சாயுள்ளது.]

அகரமா முயிரே யெழுத்தெலா மான வாறுபோல் யாவுமா னவனே
சகரமா தியவாஞ் சடாக்கர மனுவுட் டமைத்தொளிர் சோதியே தனக்கோர்
நிகாறு முதலே நெஞ்சிலெந் நாளு நினைக்குமா றருடால் வேண்டும்
மகரயாழ் முனிவன் றுதிசெயும் பெருமை மருதமா மலைமுரு கோனே. 1

ஔவிய மழுக்கா ரூதிய மனத்தேன் அமலநற் குணஞ்சிறி தில்லேன்
கௌவிய பாசத் தவலனேன் எனினும் கைவிடல் நீதியோ கண்டாய்
பௌவமே ரசுரர் குடிமுடித் தமரர் பதிகுடி யேற்றிய முதல்வா
மௌவலங் கானில் வண்டுபாண் மிழற்று மருதமா மலைமுரு கோனே. 12

24—வெள்ளிமலை யாண்டவர் தோத்திரம்

[இது கோவை வழக்கறிஞர் சைவத்திருவாளர் C. K. சுப்பிரமணிய முதலியார் B.A.,F.M.U. இப்புராணப் பதிப்பாசிரியர்: 1930-ம் ஆண்டிற் பாடியது. இவர் இயற்றிய வேறு நூல்கள் - ஸ்ரீமாணிக்க வாசகர் அல்லது நீத்தார் பெருமை - (வசனம்) அவிநாசிக் கருணாம்பிகை பிள்ளைத்தமிழ் - அர்த்தநாரீசர் அல்லது மாதிருக்கும் பாதியன் (வசனம்) - கருவூர்த் தேவர் (ஆராய்ச்சியுரை நூல்) முதலியன. இவர் 1878-ம் ஆண்டிற் பிறந்தவர்.]

நீர்கொண்ட பிறைமௌலி நெடுங்கொண்டல் தலைமுடித்தே
ஏர்கொண்ட பணிபோல எழிலருவி மணிமாலைத்
தார்கொண்ட நெடுங்கிரியாந் தனியுருவந் தனைத்தாங்கிப்
பேர்கொண்ட வெள்ளிமலைப் பெருந்தெய்வப் பதம்போற்றி. 1

பெருந்தேவே தனித்தேவே பேசுகின்ற ஐந்தேவாய்
வருந்தேவே வளர்பேரூர் வாழ்தேவே உலகுழன்று
பொருந்தாத பவம்புரியும் எளியனையும் புரிந்தருளைத்
தருந்தேவே வெள்ளிமலைத் தனித்தேவே சரணுனக்கே. 2

தனிவெள்ளி மலைபோற்றி தான்றோன்றுந் தளிபோற்றி
இனிமைபெற முளைத்தெழுந்த இறைவர்திரு வடிபோற்றி
கனிதருநல் மருதமலைக் கந்தனடி யிணைபோற்றி
நனியருள்சேர் பட்டீசர் நளினமலர்த் தாள் போற்றி. 3

25—திருப்பேரூர்ப் பட்டிவிநாயகர்

ஆனந்தக் களிப்பு

[இதுவும் மேற்படி ஆசிரியர் (1911-ம் ஆண்டில்) இயற்றியது.]

சங்கர சங்கர் சம்பு—சங்கர சங்கர சங்கர—சம்பு

ஆனந்தம் ஆனந்தம் தோழி—பட்டி
ஆனை முகத்தன் அடியிணை வாழ்த்தின்
ஊனந்தம் ஆக்கிடும் பேரூர்—உறையும்
உத்தமன் சீர்த்திகள் உரைத்திடு—வோமேல்—(ஆனந்) க

கும்பிடு வோர்செயல் கூடும்—அல்லாற்
கும்பிடார் செய்வினை கூறுகெட் டழியும்
நம்பெரு மானருள் ஈதால்—பட்டி
நாயகன் பேர்நிதம் நாந்துதித் துய்வோம்—(ஆனந்) உ

ஆகுவின் மீதே யிருப்பான்—அங்கே
ஆயிர மெல்லிதழ்த் தாமரை மீதே
ஆகிய பதமலர் சேர்த்தி—ஐயன்
அடியார் அகமலர் தன்னில் நடிப்பான்—(ஆனந்) ௩

வடிவினிற் கேற்ற வயிறு—அதை
வளைத்து முடித்தது மாநாக பந்தம்
மடிவில் வகைவகை யாக—நிவேத்யம்
வைத்துத் தியானித்து வந்தனை செய்தால்—(ஆனந்) ௪

வலக்கரம் அங்குசம் தாங்கும்—மற்றோர்
வலக்கையில் வெண்கொம்பும் ஒன்றுண்டு காணீர்
நலமுறும் பாசத்தி னோடு—நல்ல
நாலுகை மோதகம் தானிடக் கைகள்—(ஆனந்) ரு

மிக்க கருணைமுக் கண்கள்—நால்வாய்
வெண்கொம்பு மொன்று விளங்கிடு மாங்கே
தொக்கமத் தகங்களு மிரண்டு—மேலே
துலங்கி மிளிர்வதோர் மணிமுடி சொலிக்கும்—(ஆனந்) சா

தேவர்கள் மூவர்கள் யாரும்—தங்கள்
தேவை முடிக்கவித் தேவை முடிப்பார்
யாவருந் துதிக்கையி னாலே—இவர்
துதிக்கை யுளாரெனத் தோன்றின ரென்போம்—(ஆனந்) எ

அஞ்சுகை யுடையானென் றறைவர்—ஆனால்
அடியவர்க் கஞ்சுகை எல்லா முடைப்பான்
வஞ்சனை யின்றியே நீதான்—பட்டி
யானை மலர்ப்பதம் வாழ்த்துவை யானால்—(ஆனந்) அ

நாலுகை நாலுகை கூட்டின்—எண்கை
நண்ணிய ஐங்கர மானதோர் விந்தை
ஏலவே பட்டிவிக் னேசன்—றன்னில்
இருக்குமோர் அற்புதம் இயம்புவ தென்றால்—(ஆனந்) கூ

எட்டுமைந் தாகுமிவ் விந்தை—யின்னும்
இவ்வைந்து மூன்றி லடங்குமோர் விந்தை
முற்றுமம் மூன்றுமொன் றாகி—முன்னே
முளைத்தவிப் பட்டியெம் முன்னவன் விந்தை—(ஆனந்) க0

உலக முதிக்குமோர் நாதம்—அந்த
ஓரெழுத் தேயுரு வாகுமிந் நாதன
பலவும் பயிலுதல் வேண்டா—இவன்
பாத மனுதினம் பகருவோ மானால்—(ஆனந்) கக

வாழியெம் பேரூரிற் பச்சை—வல்லி
வளர்பட்டி நாதன் மலர்ப்பதம் வாழி
வாழியெம் பட்டிக் கணேசன்—அவன்றாள்
வாழ்த்திடு மன்பரும் நீடூழி வாழி—(ஆனந்) கஉ

26—திருப்பேரூர்ப் பலவகைக் கண்ணிகள்

[இவைகளும் ஷை ஆசிரியர் 1917-ம் ஆண்டில் இயற்றியன]

1. வெண்ணிலாக் கண்ணி

பேரைநகர்ப் பட்டிவளர் வெண்ணிலாவே—எங்கள்
பெருமானைப் பாடுவம்வா வெண்ணிலாவே. க

ஐயர்பதம் அபயமென வெண்ணிலாவே—நீதான்
அடைந்தபெரும் பயனறிந்தோம் வெண்ணிலாவே. உ

எவரபய மடைந்தாலும் வெண்ணிலாவே—அவர்க்
கின்பமளித் தருள்சுரப்பர் வெண்ணிலாவே. ௩

அப்பெருமை உலகறிய வெண்ணிலாவே—உனை
அண்ணல்சடை வைத்துகந்தார் வெண்ணிலாவே. ச

வளர்பட்டி நாதர்பதம் வெண்ணிலாவே—நாமும்
வாழ்த்தியவ ரருள்பெறுவோம் வெண்ணிலாவே. ௫

உலகுக்கெல்லா மீசனென வெண்ணிலாவே—பட்டி
உறைவாரை ஏத்துவம்யா வெண்ணிலாவே. ௬

பழமையுள பவங்கெடுத்து வெண்ணிலாவே—எமைப்
பாமளித்தார் பட்டீசர் வெண்ணிலாவே. ௭

காலனையோர் காலுதைத்தார் வெண்ணிலாவே—அதுவும்
காவல்புரிந் தன்பருக்காய் வெண்ணிலாவே. ௮

பச்சைவல்லி பாகரவர் வெண்ணிலாவே—எமது
இச்சையெல்லா மெய்துவிப்பர் வெண்ணிலாவே. ௯

அனைத்துயிரும் இன்பமுற வெண்ணிலாவே—ஆடும்
ஐயர்பதம் ஏத்திடுவோம் வெண்ணிலாவே. ௧௦

2. தோழிமார் கண்ணி

கண்களொரு மூன்றுடையார் தோழிமாரே—யவர்
காலுளத்திற் கொண்டுறுவோம் தோழிமாரே. ௧

காவலுறும் மூன்றுபுரம் தோழிமாரே—நகை
காட்டியெரித் தன்றழித்தார தோழிமாரே. ௨

எரித்திடினும் அன்பர்மூவர் தோழிமாரே—உயிர்
ஏமமுற அங்களித்தார தோழிமாரே. ௩

விழிப்புநகைப் பும்மெரியாம் தோழிமாரே—ஆயின்
மெய்யடியா ருள்ளிருப்பர் தோழிமாரே. ௪

மேலைச்சிதம் பரநகராம் தோழிமாரே—யங்கு
மேவிநாமும் உய்ந்திடுவோம் தோழிமாரே. ௫

3. கும்மி

[கும்மியடி பெண்கள் கும்மியடி—சிவ
நாமங்கள் பாடியே கும்மியடி.]

பேரை வளர்கின்ற சாமியடி—யவன்
பேரை நினைப்பவர் காமியடி
நீரை யுறுதலை யாதியடி—யுடல்
நேர்மை யணிவது பூதியடி.—(கும்மி) ௧

மாமலை மங்கையின் நேயனடி—மணி
மன்று பணிவர் சகாயனடி
ஏழுறு சுந்தரர் தூதனடி—யவன்
எல்லா வுலகிற்கு நாதனடி.—(கும்மி) உ

ஆதிபுரி யென்னும் ஊரானடி—திசை
யாடையவ னெனும் பேரனடி
கோதை யகற்றும்நால் வேதனடி—முனம்
கூற்றை யுதைத்தருள் பாதனடி.—(கும்மி) ௩

சூலையும் பாலையும் ஈந்தானடி—யவர்,
சொல்லுந் தமிழ்செவித் தீந்தேனடி
மேலைச் சிதம்பர நாதனடி—யியல்
முத்தனடி வல் சித்தனடி.—(கும்மி) ௪

கல்லடி யேற்றிடும் ஏற்றனடி—மதன்
காட்டிய பூவிற்குச் சீற்றனடி
சொல்லடி யார்க்கருள் தேவனடி—செக
சோதியடி யுமை பாதியடி.—(கும்மி) ௫

திருப்பேரூர்ப் பிரபந்தச் செய்யுட்டிரட்டு முற்றும்.

குறிப்பு:—மேலே கண்ட நூல்களிலே அச்சிடப் பெறாத எட்டுப் பிரதிகள் மிக முயன்று என்னாற் சேகரிக்கப் பெற்றன. இவற்றுள் பேரூர் மரகதமாலை, அரசம்பல விருத்தம், பல கதம்பத்தேடு, மருதாசலபதி சதகம் என்ற ஏட்டுப்பிரதிகள் எனது நண்பர் திரு, C. M. இராமசந்திரஞ் செட்டியார் அவர்களால் உதவப் பெற்றன. இவர்க்கு என் நன்றியுரியது. ஏட்டுப்பிரதியில் உள்ள இந்நூல்களை அச்சிட்டு வெளியிடுவதற்கு அன்பர்கள் உதவிபுரிவார்களாயின் அது பெருஞ் சிவ புண்ணியமாகும். தமிழ்த்தாயின் பணிவிடையுமாகும்.

C. K. S.

MADRAS-1